

Вноситься

Кабінетом Міністрів України

М. АЗАРОВ

“ ”

2010 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про заходи щодо законодавчого забезпечення
реформування пенсійної системи

РОЗДІЛ І

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Питання формування накопичувальної системи пенсійного страхування

1. Перерахування страхових внесків до Накопичувального пенсійного фонду запроваджується починаючи з року, в якому буде забезпечено бездефіцитність бюджету Пенсійного фонду України.

2. Учасниками накопичувальної системи загальнообов'язкового державного пенсійного страхування є особи, що підлягають загальнообов'язковому державному пенсійному страхуванню згідно із Законом України “Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування”, яким на дату запровадження перерахування страхових внесків до Накопичувального пенсійного фонду виповнилося не більш як 35 років та які сплачують внески до цього фонду.

3. Страхові внески до Накопичувального пенсійного фонду є складовою частиною єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, сплаченого учасниками накопичувальної системи пенсійного страхування, і підлягають спрямуванню до Накопичувального пенсійного фонду у таких розмірах: у рік запровадження перерахування – 2 відсотки бази нарахування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне

страхування, встановленого для таких учасників, кожного наступного року – у розмірі, збільшеному на 1 відсоток, до досягнення 7 відсотків і подальшої сплати у зазначеному розмірі.

4. Страхові внески до Накопичувального пенсійного фонду для осіб, які беруть добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного пенсійного страхування, нараховуються на суму, передбачену договором про добровільну участь.

5. Пенсійний фонд України спрямовує страхові внески до Накопичувального пенсійного фонду на відповідні рахунки на підставі відомостей, поданих платниками єдиного внеску до Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Стаття 2. Максимальний розмір пенсій або щомісячного довічного грошового утримання

1. Максимальний розмір пенсії (крім пенсійних виплат, що здійснюються з Накопичувального пенсійного фонду) або щомісячного довічного грошового утримання (з урахуванням надбавок, підвищень, додаткової пенсії, цільової грошової допомоги, пенсії за особливі заслуги перед Україною, індексації та інших доплат до пенсії, встановлених законодавством, крім доплати до надбавок окремим категоріям осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною), призначених (перерахованих) відповідно до [Митного кодексу України](#), Законів України [“Про державну службу”](#), [“Про прокуратуру”](#), [“Про статус народного депутата України”](#), [“Про Національний банк України”](#), [“Про Кабінет Міністрів України”](#), [“Про дипломатичну службу”](#), [“Про службу в органах місцевого самоврядування”](#), [“Про судову експертизу”](#), [“Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи”](#), [“Про державну підтримку засобів масової інформації та соціальний захист журналістів”](#), [“Про наукову і науково-технічну діяльність”](#), [“Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб”](#), [“Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування”](#), [“Про пенсійне забезпечення”](#), [“Про судоустрій і статус суддів”](#), Постанови Верховної Ради України від 13 жовтня 1995 року № 379 [“Про затвердження Положення про помічника-консультанта народного депутата України”](#), не може перевищувати дванадцяти прожиткових мінімумів, встановлених для осіб, які втратили працездатність.

РОЗДІЛ II

ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2011 року.

2. Обмеження пенсії (щомісячного довічного грошового утримання) максимальним розміром, встановлене цим Законом, не поширюється на пенсіонерів, яким пенсія (щомісячне довічне грошове утримання) призначена

до набрання чинності цим Законом.

3. Пенсіонерам, яким пенсія (щомісячне довічне грошове утримання) призначена до набрання чинності цим Законом і у яких розмір пенсії (щомісячного довічного грошового утримання) (з урахуванням надбавок, підвищень, додаткової пенсії, цільової грошової допомоги, пенсії за особливі заслуги перед Україною, індексації та інших доплат до пенсії, встановлених законодавством) перевищує максимальний розмір пенсії (щомісячного довічного грошового утримання), встановлений цим Законом, виплата пенсії (щомісячного довічного грошового утримання) (з урахуванням надбавок, підвищень, додаткової пенсії, цільової грошової допомоги, пенсії за особливі заслуги перед Україною, індексації та інших доплат до пенсії, встановлених законодавством) здійснюється без індексації, без застосування положень частин другої та третьої статті 42 Закону України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування” та проведення інших перерахунків, передбачених законодавством, до того часу, коли розмір пенсії (щомісячного довічного грошового утримання) (з урахуванням надбавок, підвищень, додаткової пенсії, цільової грошової допомоги, пенсії за особливі заслуги перед Україною, індексації та інших доплат до пенсії, встановлених законодавством) буде відповідати максимальному розміру пенсії (щомісячного довічного грошового утримання), встановленому цим Законом.

Порядок виплати пенсії (щомісячного довічного грошового утримання) працюючим пенсіонерам, встановлений цим Законом, не поширюється на пенсіонерів, яким призначена пенсія (щомісячне довічне грошове утримання) та які влаштувалися на роботу до набрання чинності цим Законом.

4. Дія положень, передбачених абзацами вісімдесят четвертим — вісімдесят шостим підпункту 18 розділу II цього Закону, поширюється на пенсіонерів, яким пенсія призначатиметься або перераховуватиметься з нової заробітної плати після набрання чинності цим Законом.

5. У разі коли внаслідок прийняття цього Закону розмір пенсії зменшується, пенсія виплачується в раніше встановленому розмірі.

6. З метою недопущення зменшення заробітної плати найманих працівників у зв’язку з перерахуванням страхових внесків до Накопичувального пенсійного фонду підприємства, установи і організації незалежно від форми власності та фізичні особи, які використовують найману працю, провадять:

збільшення суми фактичних витрат на оплату праці, визначених Законом України “Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування”, за рахунок зменшення нарахувань на зазначені суми для роботодавців;

підвищення протягом поетапного збільшення розміру страхових внесків до Накопичувального пенсійного фонду заробітної плати усіх працівників

таким чином і в таких розмірах, щоб після відрахування страхових внесків на

загальнообов'язкове державне соціальне страхування та податку з доходів фізичних осіб заробітна плата, що підлягає виплаті, не була нижчою, ніж фактично виплачена заробітна плата за рік, що передує року збільшення розміру страхового внеску до Накопичувального пенсійного фонду.

7. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Законі України “Про державну службу” (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 52, ст. 490; 1995 р., № 34, ст. 268; 2003 р., № 14, ст. 97; 2005 р., № 2, ст. 32, № 26, ст. 346; 2006 р., № 1, ст. 18; 2007 р., № 9, ст. 69; 2008 р., № 5—8, ст. 78; із змінами, внесеними Законом України від 7 жовтня 2010 року № 2592–VI):

у статті 23:

частину першу викласти у такій редакції:

“Граничний вік перебування на державній службі становить 62 роки для чоловіків і 60 років для жінок.”;

у частині другій слова “закінчення цього терміну” замінити словами “досягнення граничного віку перебування на державній службі”;

у статті 31:

у частині четвертій:

слова “пенсійного віку” замінити словами “віку, що дає право на призначення пенсії відповідно до цього Закону”, а слова і цифри “страховий стаж для чоловіків — не менше 25 років, для жінок — не менше 20 років” — словами і цифрами “страховий стаж, необхідний для призначення пенсії за віком у мінімальному розмірі, передбачений статтею 28 Закону України “Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування””;

доповнити частину реченням такого змісту: “У разі наявності (набуття) права на пенсію державний службовець, який вийшов у відставку, має право вибору між отриманням виплати у зв'язку з відставкою або пенсії (щомісячного довічного грошового утримання) на підставах, передбачених іншими законами.”;

у частині п'ятій слова “пенсійного віку державним службовцем, який перебуває у відставці” замінити словами “державним службовцем віку, що дає право на призначення пенсії відповідно до цього Закону”;

у частині шостій слова “за віком” замінити словами “або щомісячного довічного грошового утримання”;

у статті 37:

у частині другій:

перше речення викласти у такій редакції: “На одержання пенсії державних службовців мають право чоловіки, які досягли віку 62 роки, та жінки, які досягли пенсійного віку, встановленого статтею 26 Закону “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування”, за наявності страхового стажу, необхідного для призначення пенсії за віком у мінімальному розмірі, передбаченого статтею 28 Закону України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування”, у тому числі стажу державної служби не менш як 10 років, та які на час досягнення зазначеного віку працювали на посадах державних службовців, а також особи, які мають не менш як 20 років стажу роботи на посадах, віднесених до категорій посад державних службовців, незалежно від місця роботи на час досягнення зазначеного віку.”;

у другому реченні слова “без обмеження граничного розміру пенсії” виключити;

доповнити статтю після частини другої новою частиною такого змісту:

“До досягнення 62 років право на пенсію мають чоловіки — державні службовці, які народилися до 31 грудня 1952 року, після досягнення 60 років.”.

У зв’язку з цим частини третю — чотирнадцяту вважати відповідно частинами четвертою — п’ятнадцятою;

частину п’яту викласти у такій редакції:

“Пенсія, призначена відповідно до цієї статті, в період роботи на посадах, які дають право на призначення пенсії згідно із цим Законом, Законами України “Про статус народного депутата України”, “Про прокуратуру”, “Про наукову і науково-технічну діяльність”, виплачується у розмірі, обчисленому відповідно до Закону України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування”, а після звільнення з таких посад — у розмірі, обчисленому відповідно до цього Закону. Максимальний розмір пенсії (з урахуванням надбавок, підвищень, додаткової пенсії, цільової грошової допомоги, пенсії за особливі заслуги перед Україною, індексації та інших доплат до пенсії, встановлених законодавством, крім доплати до надбавок окремим категоріям осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною) не може перевищувати дванадцяти прожиткових мінімумів, встановлених для осіб, які втратили працездатність. Достроково призначена пенсія з урахуванням підпункту “г” частини першої пункту 1 статті 26 Закону України “Про зайнятість населення”, пункту “в” частини другої статті 12 Закону України “Про

загальні засади подальшої експлуатації і зняття з експлуатації Чорнобильської АЕС та перетворення зруйнованого четвертого енергоблока цієї АЕС на екологічно безпечну систему” і статті 21 Закону України “Про основні засади соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку в Україні” у період до досягнення пенсійного віку, встановленого статтею 26 Закону України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування”, працюючим пенсіонерам не виплачується.”;

частину шосту викласти у такій редакції:

“Обчислення пенсій державних службовців здійснюється в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.”;

у частині сьомій слова “частинами другою і п’ятою цієї статті” замінити словами “частиною другою цієї статті”;

у частині восьмій слова “, а також у разі продовження перебування зазначених осіб на державній службі” виключити, а слова “шостою цієї статті” замінити словами “сьомою цієї статті”;

у частині одинадцятій слова “з урахуванням норм частини п’ятої цієї статті” виключити”;

у частині дванадцятій слова “восьмою цієї статті” замінити словами “дев’ятою цієї статті”;

2) у частині дванадцятій статті 20 Закону України “Про статус народного депутата України” (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 42, ст. 212; 2005 р., № 4, ст. 100; 2009 р., № 36—37, ст. 511):

абзаци перший і другий викласти у такій редакції:

“12. Після досягнення чоловіками 62 років, і жінками - пенсійного віку, встановленого статтею 26 Закону “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування” та за наявності страхового стажу, необхідного для призначення пенсії за віком у мінімальному розмірі, передбаченого статтею 28 Закону України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування”, а також у разі визнання інвалідом I або II групи народному депутату призначається пенсія в розмірі 80 відсотків місячної заробітної плати працюючого народного депутата з урахуванням всіх доплат та надбавок до посадового окладу. Нарахування пенсій здійснюється із суми, що складається з посадового окладу з урахуванням всіх доплат та надбавок працюючого народного депутата на момент призначення пенсії. До досягнення 62 років право на пенсію мають народні депутати — чоловіки, які народилися до 31 грудня 1952 року після досягнення 60 років.

Пенсія працюючому народному депутату в період виконання депутатських повноважень та колишньому народному депутату, який працює на посадах, які дають право на призначення пенсії згідно із Законами України “Про державну службу”, “Про прокуратуру”, “Про наукову і науково-

технічну діяльність”, виплачується у розмірі, обчисленому відповідно до Закону України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування”, а після припинення депутатських повноважень (звільнення з посад) — у розмірі, обчисленому відповідно до цього Закону. Максимальний розмір пенсії (з урахуванням надбавок, підвищень, додаткової пенсії, цільової грошової допомоги, пенсії за особливі заслуги перед Україною, індексації та інших доплат до пенсії, встановлених законодавством, крім доплати до надбавок окремим категоріям осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною) не може перевищувати дванадцяти прожиткових мінімумів, встановлених для осіб, які втратили працездатність. У разі виходу на пенсію народному депутату виплачується грошова допомога в розмірі дванадцяти місячних посадових окладів працюючого народного депутата за рахунок бюджетних призначень на забезпечення діяльності Верховної Ради України.”;

абзац п’ятий викласти у такій редакції:

“Після закінчення строку депутатських повноважень народному депутату, який має страховий стаж, необхідний для призначення пенсії за віком у мінімальному розмірі, передбачений статтею 28 Закону України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування”, за його бажанням може бути достроково призначено пенсію згідно з цим Законом, але не раніше ніж за два роки до досягнення віку, встановленого абзацом першим цієї частини. Достроково призначена згідно з цим Законом пенсія до досягнення віку, встановленого абзацом першим цієї частини, працюючому народному депутату не виплачується.”;

3) частину першу статті 58 Закону України “Про Кабінет Міністрів України” доповнити реченням такого змісту: “При цьому розмір пенсії колишніх членів Кабінету Міністрів України не може перевищувати 80 відсотків заробітної плати, яка використовується для обчислення пенсії.”;

4) у Законі України “Про службу в органах місцевого самоврядування” (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 33, ст. 175; 2003 р., № 46, ст. 367; 2004 р., № 10, ст. 104; 2005 р., № 2, ст. 32; 2006 р., № 1, ст. 18; 2008 р., № 5—8, ст. 78):

у статті 18:

частину першу викласти у такій редакції:

“Граничний вік перебування на службі в органах місцевого самоврядування становить 62 роки для чоловіків і 60 років для жінок. Ці обмеження не поширюються на посадових осіб місцевого самоврядування, які обираються на відповідні посади.”;

частину другу виключити;

у частині третій слова “закінчення цього терміну” замінити словами “досягнення граничного віку перебування на службі в органах місцевого самоврядування”;

5) у статті 42 Закону України “Про дипломатичну службу” (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 5, ст. 29; 2003 р., № 4, ст. 30):

частину першу викласти у такій редакції:

“Граничний вік перебування на дипломатичній службі становить 62 роки для чоловіків і 60 років для жінок.”;

у частині другій слова “закінчення строку продовження” замінити словами “досягнення граничного віку”;

б) у статті 50¹ Закону України “Про прокуратуру” (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 53, ст. 793; 2001 р., № 44, ст. 233; 2005 р., № 2, ст. 32; 2006 р., № 1, ст. 18; 2008 р., № 5—8, ст. 78):

у частині першій:

у першому реченні цифри “20” і “10” замінити цифрами “25” і “15”;

третє речення виключити;

у частині другій слова і цифри “, за останні 24 календарні місяці роботи, яка дає право на даний вид пенсії, підряд перед зверненням за пенсією або” виключити;

частини третю і четверту викласти у такій редакції:

“Середньомісячна сума зазначених виплат за 60 календарних місяців визначається шляхом ділення загальної суми таких виплат на 60. Коригування зазначених виплат проводиться із застосуванням коефіцієнта загального підвищення розмірів посадового окладу, надбавок до нього за класний чин. Посадовий оклад, надбавки за класний чин і вислугу років під час призначення пенсії враховуються в розмірах, установлених на дату звернення за пенсією.

Працівникам, які не мають вислуги 25 років, якщо стаж служби в органах прокуратури становить не менш як 15 років, за наявності страхового стажу, необхідного для призначення пенсії за віком у мінімальному розмірі, передбаченого статтею 28 Закону України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування”, після досягнення чоловіками 57 років, а жінками віку, що на п’ять років менше ніж пенсійний вік, встановлений статтею 26 Закону “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування”, пенсія призначається у розмірі, пропорційному кількості повних років роботи на прокурорських посадах, з розрахунку 80 відсотків місячного заробітку за 20 років вислуги. До досягнення 57 років право на пенсію мають чоловіки, які народилися до 31 грудня 1957 року, після досягнення 55 років. Передбачене цією частиною зниження віку для жінок застосовується також до завершення періоду підвищення віку виходу на

пенсію до 31 грудня 2020 року.”;

частину чотирнадцяту викласти у такій редакції:

“Пенсія, призначена відповідно до цієї статті, в період роботи на посадах, які дають право на призначення пенсії відповідно до цього Закону, Законів України “Про статус народного депутата України”, “Про наукову і науково-технічну діяльність”, “Про державну службу”, виплачується у розмірі, обчисленому відповідно до Закону України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування”, а після звільнення з таких посад — у розмірі, обчисленому відповідно до цього Закону. Максимальний розмір пенсії (з урахуванням надбавок, підвищень, додаткової пенсії, цільової грошової допомоги, пенсії за особливі заслуги перед Україною, індексації та інших доплат до пенсії, встановлених законодавством, крім доплати до надбавок окремим категоріям осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною) не може перевищувати дванадцяти прожиткових мінімумів, встановлених для осіб, які втратили працездатність.”;

7) у Законі України “Про судоустрій і статус суддів” (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 41—45, ст. 529):

частину першу статті 138 викласти у такій редакції:

“1. Судді, який вийшов у відставку, після досягнення чоловіками віку 62 роки, жінками пенсійного віку, встановленого статтею 26 Закону “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування” виплачується пенсія на умовах, передбачених статтею 37 Закону України “Про державну службу”, або за його вибором щомісячне довічне грошове утримання. До досягнення 62 років право на призначення щомісячного довічного грошового утримання або пенсії мають чоловіки – судді у відставці, які народилися до 31 грудня 1952 року після досягнення 60 років.”

у частині другій слова “пенсійного віку,” замінити словами “віку, встановленого частиною першою цієї статті,”;

друге речення частини третьої виключити;

частину п’яту викласти у такій редакції:

“5. Виплата щомісячного довічного грошового утримання, призначеного відповідно до цієї статті, на період роботи на посадах, які дають право на його призначення або право на призначення пенсії відповідно до Законів України “Про прокуратуру”, “Про наукову і науково-технічну діяльність”, “Про статус народного депутата України”, “Про державну службу”, припиняється. На цей період призначається і виплачується пенсія відповідно до Закону України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування”. Максимальний розмір щомісячного довічного грошового

утримання суддів у відставці (з урахуванням надбавок, підвищень, додаткової пенсії, цільової грошової допомоги, пенсії за особливі заслуги перед Україною, індексації та інших доплат до пенсії, встановлених законодавством, крім доплати до надбавок окремим категоріям осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною) не може перевищувати дванадцяти прожиткових мінімумів, встановлених для осіб, які втратили працездатність. Щомісячне довічне грошове утримання виплачується за останнім місцем роботи.”;

8) у статті 24 Закону України “Про наукову і науково-технічну діяльність” (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 23, ст. 20; 2006 р., № 47, ст. 463; 2008 р., № 5—8, ст. 78):

частину другу викласти у такій редакції:

“Пенсія науковому (науково-педагогічному) працівнику призначається за наявності страхового стажу, необхідного для призначення пенсії за віком у мінімальному розмірі, передбаченого статтею 28 Закону України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування”, та після досягнення чоловіками віку 62 роки за наявності стажу наукової роботи не менш як 20 років, жінками - пенсійного віку, встановленого статтею 26 Закону “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування” за наявності стажу наукової роботи не менш як 15 років. До досягнення 62 років право на пенсію мають чоловіки - наукові (науково-педагогічні) працівники, які народилися до 31 грудня 1952 року після досягнення 60 років.”;

частину четверту виключити;

частини п’яту, десяту і сімнадцяту викласти у такій редакції:

“Для обчислення пенсії враховується заробітна плата наукового (науково-педагогічного) працівника за основним місцем роботи за весь період страхового стажу на посадах наукового (науково-педагогічного) працівника починаючи з 1 липня 2000 року. У разі коли період страхового стажу на посадах наукового (науково-педагогічного) працівника починаючи з 1 липня 2000 року становить менш як 60 календарних місяців, для обчислення пенсії враховується заробітна плата за основним місцем роботи за будь-які 60 календарних місяців страхового стажу на посадах наукового (науково-педагогічного) працівника підряд до 1 липня 2000 року незалежно від перерв та за весь період страхового стажу на посадах наукового (науково-педагогічного) працівника починаючи з 1 липня 2000 року.”;

“Для обчислення заробітку під час призначення пенсії науковому (науково-педагогічному) працівнику застосовується середня заробітна плата працівників, зайнятих у галузях економіки України, у тому числі в сільському господарстві, за три календарні роки, що передують року звернення за призначенням пенсії. Середня заробітна плата працівників,

зайнятих у галузях економіки України, у тому числі в сільському господарстві, визначається спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі статистики.”;

“Пенсіонерам, які після призначення пенсії відповідно до цього Закону працювали за строковим трудовим договором (контрактом) на посадах наукових (науково-педагогічних) працівників і набули не менш як 24 місяці страхового стажу, проводиться перерахунок пенсії з урахуванням стажу наукової роботи після призначення пенсії. Перерахунок пенсії здійснюється із заробітної плати наукового (науково-педагогічного) працівника, з якої обчислена пенсія, або із заробітної плати, визначеної у порядку, передбаченому частинами третьою — сьомою цієї статті, із застосуванням показника середньої заробітної плати (доходу), який враховувався під час призначення (попереднього перерахунку) пенсії.”;

частину двадцять сьому викласти у такій редакції:

“Пенсія, призначена відповідно до цієї статті, в період роботи на посадах, які дають право на призначення пенсії згідно із цим Законом, Законами України “Про державну службу”, “Про прокуратуру”, “Про статус народного депутата України”, виплачується у розмірі, обчисленому відповідно до Закону України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування”, а після звільнення з таких посад — у розмірі, обчисленому відповідно до цього Закону. Максимальний розмір пенсії (з урахуванням надбавок, підвищень, додаткової пенсії, цільової грошової допомоги, пенсії за особливі заслуги перед Україною, індексації та інших доплат до пенсії, встановлених законодавством, крім доплати до надбавок окремим категоріям осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною) не може перевищувати дванадцяти прожиткових мінімумів, встановлених для осіб, які втратили працездатність.”;

доповнити статтю після частини двадцять сьомої новою частиною такого змісту:

“Достроково призначена пенсія з урахуванням підпункту “г” частини першої пункту 1 статті 26 Закону України “Про зайнятість населення”, пункту “в” частини другої статті 12 Закону України “Про загальні засади подальшої експлуатації і зняття з експлуатації Чорнобильської АЕС та перетворення зруйнованого четвертого енергоблока цієї АЕС на екологічно безпечну систему” і статті 21 Закону України “Про основні засади соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку в Україні” у період до досягнення пенсійного віку, встановленого статтею 26 Закону України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування”, працюючим пенсіонерам не виплачується.”.

У зв’язку з цим частини двадцять восьму — тридцять першу вважати відповідно частинами двадцять дев’ятою — тридцять другою;

9) у Законі України “Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи” (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 13, ст. 178; 1996 р., № 35, ст. 162; 2006 р., № 49, ст. 485; 2008 р., № 5—8, ст. 78):

у статті 55:

у частині першій слова “для одержання державних пенсій” замінити словами і цифрами “статтею 26 Закону України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування”;

доповнити частину другу реченням такого змісту: “При цьому відповідне зниження пенсійного віку, передбачене цією статтею, застосовується також до завершення періоду збільшення віку виходу на пенсію до 31 грудня 2020 року.”;

частину третю статті 67 викласти у такій редакції:

“Максимальний розмір пенсії (з урахуванням надбавок, підвищень, додаткової пенсії, цільової грошової допомоги, пенсії за особливі заслуги перед Україною, індексації та інших доплат до пенсії, встановлених законодавством, крім доплати до надбавок окремим категоріям осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною) не може перевищувати дванадцяти прожиткових мінімумів, встановлених для осіб, які втратили працездатність.”;

10) у частині четвертій статті 16 Закону України “Про державну підтримку засобів масової інформації та соціальний захист журналістів” (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 50, ст. 302; 2002 р., № 2, ст. 5, № 29, ст. 200; 2006 р., № 1, ст. 18):

слова і цифри “(для чоловіків — 60 років, для жінок — 55 років)” замінити словами і цифрами “, встановленого статтею 26 зазначеного Закону, а слова і цифри “не менше 25 років для чоловіків і не менше 20 років для жінок” — словами і цифрами “, необхідного для призначення пенсії за віком у мінімальному розмірі, передбаченого статтею 28 зазначеного Закону”;

доповнити частину реченням такого змісту: “Зазначене зменшення пенсійного віку жінкам застосовується також до завершення періоду збільшення віку виходу на пенсію до 31 грудня 2020 року.”;

11) у Законі України “Про пенсійне забезпечення” (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 3, ст. 10, № 32, ст. 459; 1996 р., № 31, ст. 146; 2001 р., № 44, ст. 228; 2003 р., № 38, ст. 317; 2004 р., № 7, ст. 54; 2008 р., № 5—8, ст. 78):

у пункті “б” частини третьої статті 37 і частині першій статті 47 слова і цифри “: чоловіки — 60 років, жінки — 55 років” замінити словами і цифрами “пенсійного віку, встановленого статтею 26 Закону України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування”;

частину третю статті 85 викласти у такій редакції:

“Максимальний розмір пенсії (з урахуванням надбавок, підвищень, додаткової пенсії, цільової грошової допомоги, пенсії за особливі заслуги перед Україною, індексації та інших доплат до пенсії, встановлених законодавством, крім доплати до надбавок окремим категоріям осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною) не може перевищувати дванадцяти прожиткових мінімумів, встановлених для осіб, які втратили працездатність.”;

12) у Законі України “Про державну соціальну допомогу особам, які не мають права на пенсію, та інвалідам” (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 33—34, ст. 404; 2005 р., № 25, ст. 338):

у статті 1:

абзац третій замінити абзацами такого змісту:

“особа, яка не має права на пенсію, — особа, яка досягла віку 63 років та не має права на пенсію відповідно до чинного законодавства. До досягнення зазначеного віку до осіб, які не мають права на пенсію, належать жінки 1957 року народження і старші після досягнення ними такого віку:

58 років — народилися до 31 січня 1953 року;

58 років 6 місяців — народилися з 1 лютого 1953 року по 31 липня 1953 року;

59 років — народилися з 1 серпня 1953 року по 31 січня 1954 року;

59 років 6 місяців — народилися з 1 лютого 1954 року по 31 липня 1954 року;

60 років — народилися з 1 серпня 1954 року по 31 січня 1955 року;

60 років 6 місяців — народилися з 1 лютого 1955 року по 31 липня 1955 року;

61 рік — народилися з 1 серпня 1955 року по 31 січня 1956 року;

61 рік 6 місяців — народилися з 1 лютого 1956 року по 31 липня 1956 року;

62 роки — народилися з 1 серпня 1956 року по 31 січня 1957 року;

62 роки 6 місяців — народилися з 1 лютого 1957 року по 31 липня 1957 року;

63 роки — народилися з 1 серпня 1957 року по 31 грудня 1957 року.”.

У зв’язку з цим абзац четвертий вважати абзацом п’ятнадцятим;

у статтях 2, 4—6 слова і цифри “(чоловіки — 63 років, жінки — 58 років)”, “(чоловік — 63 років, жінка — 58 років)”,

“(чоловіками — 63 років, жінками — 58 років)”, “чоловіками — 63 років, жінками — 58 років” замінити словами і цифрою “, встановленого статтею 1 цього Закону,”;

13) у Законі України “Про основні засади соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку в Україні” (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 4, ст. 18; 2006 р., № 1, ст. 18; 2007 р., № 7—8, ст. 66; 2008 р., № 5—8, ст. 78):

текст статті 10 викласти у такій редакції:

“Громадянами похилого віку визнаються особи, які досягли пенсійного віку, встановленого статтею 26 Закону України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування”, а також особи, яким до досягнення пенсійного віку залишилося не більш як півтора року.”;

текст статті 21 викласти у такій редакції:

“Особам, трудовий договір з якими розірвано за півтора року до досягнення пенсійного віку, встановленого статтею 26 Закону України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування”, або віку, що дає право на призначення пенсії відповідно до Законів України “Про державну службу”, “Про статус народного депутата України”, “Про прокуратуру”, “Про наукову і науково-технічну діяльність” (за наявності відповідних умов), з ініціативи власника або уповноваженого ним органу в зв’язку із змінами в організації виробництва і праці, в тому числі ліквідацією, реорганізацією, перепрофілюванням підприємств, установ та організацій, скороченням чисельності або штату працівників, а також виявленою невідповідністю працівника займаній посаді за станом здоров’я, гарантується право на достроковий вихід на пенсію за півтора року до встановленого законодавством строку, якщо вони мають страховий стаж, необхідний для призначення пенсії за віком у мінімальному розмірі, передбачений статтею 28 Закону України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування”.

Виплата пенсій особам, звільненим у зв’язку з виявленою невідповідністю працівника займаній посаді за станом здоров’я, що зазначені у частині першій цієї статті, здійснюється за рахунок коштів державного бюджету до досягнення ними пенсійного віку.

Розмір і порядок виплати пенсій у разі їх дострокового призначення визначаються Законом України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування”.”;

14) у Законі України “Про зайнятість населення” (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 14, ст. 170; Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 2, ст. 3; 1998 р., № 11—12, ст. 44; 2002 р., № 29, ст. 194; 2005 р., № 13, ст. 233; 2006 р., № 32, ст. 271; 2010 р., № 8, ст. 54):

підпункт “г” пункту 1 статті 5 викласти у такій редакції:

“г) особам передпенсійного віку (за два роки до досягнення пенсійного віку, встановленого статтею 26 Закону України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування”, або віку, що дає право на призначення пенсії відповідно до Законів України “Про державну службу”, “Про статус народного депутата України”, “Про прокуратуру”, “Про наукову і науково-технічну діяльність” (за наявності відповідних умов);”;

пункт “г” частини першої статті 26 викласти у такій редакції:

“г) право на достроковий вихід на пенсію за півтора року до встановленого законом строку осіб передпенсійного віку, які мають страховий стаж, необхідний для призначення пенсії за віком у мінімальному розмірі, передбачений статтею 28 Закону України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування”;”;

15) у Законі України “Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб” (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 29, ст. 399; 2002 р., № 35, ст. 262; 2006 р., № 37, ст. 318; 2008 р., № 5—8, ст. 78; 2009 р., № 24, ст. 296):

статтю 7 доповнити реченнями такого змісту: “У разі коли особа має право на отримання пенсії відповідно до цього Закону та Закону України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування”, призначається одна пенсія за її вибором. При цьому різниця між розміром пенсії, на який особа має право відповідно до Закону України “Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб”, і розміром пенсії із солідарної системи відповідно до Закону України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування”, яка визначається в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, фінансується за рахунок коштів державного бюджету.”;

у статті 12:

пункт “а” викласти у такій редакції:

“а) особам офіцерського складу, прапорщикам і мічманам, військовослужбовцям надстрокової служби та військової служби за контрактом, іншим особам, зазначеним у пунктах “б”—“д” статті 1² цього Закону (за винятком осіб, зазначених у частині третій статті 5 цього Закону), незалежно від віку, якщо вони звільнені зі служби:

до 31 січня 2011 року і на день звільнення мають вислугу 20 років і

більше;

з 1 лютого 2011 року по 31 січня 2012 року і на день звільнення мають вислугу 21 календарний рік і більше;

з 1 лютого 2012 року по 31 січня 2013 року і на день звільнення мають вислугу 22 календарних роки і більше;

з 1 лютого 2013 року по 31 січня 2014 року і на день звільнення мають вислугу 23 календарних роки і більше;

з 1 лютого 2014 року по 31 січня 2015 року і на день звільнення мають вислугу 24 календарних роки і більше;

з 1 лютого 2015 року і на день звільнення мають вислугу 25 календарних років і більше;”;

у пункті “в” цифри і слово “15 років” замінити цифрами і словами “20 календарних років і більше”;

у статті 13:

у частині першій:

пункт “а” викласти у такій редакції:

“а) особам офіцерського складу, прапорщикам і мічманам, військовослужбовцям надстрокової служби та військової служби за контрактом, іншим особам, зазначеним у пунктах “б”—“д” статті 1² цього Закону (пункт “а” статті 12), звільненим зі служби:

до 1 лютого 2011 року — за вислугу 20 років — 50 процентів (звільненим у відставку за віком або за станом здоров’я — 55 процентів);

з 1 лютого 2011 року по 31 січня 2012 року — за вислугу 21 рік — 53 проценти (звільненим у відставку за віком або за станом здоров’я — 58 процентів);

з 1 лютого 2012 року по 31 січня 2013 року — за вислугу 22 роки — 56 процентів (звільненим у відставку за віком або за станом здоров’я — 61 процент);

з 1 лютого 2013 року по 31 січня 2014 року — за вислугу 23 роки — 59 процентів (звільненим у відставку за віком або за станом здоров’я — 64 проценти);

з 1 лютого 2014 року по 31 січня 2015 року — за вислугу 24 роки — 62 проценти (звільненим у відставку за віком або за станом здоров’я — 67 процентів);

з 1 лютого 2015 року — за вислугу 25 років — 65 процентів (звільненим у відставку за віком або за станом здоров’я — 70 процентів).

За кожний рік вислуги понад вислугу років, зазначену у цьому пункті залежно від року звільнення, — додатково 3 проценти відповідних сум грошового забезпечення (стаття 43 цього Закону);”;

у пункті “в” слова і цифри “: за вислугу 15 років — 40 процентів

відповідних сум грошового забезпечення із збільшенням цього розміру на 2 проценти за кожний повний рік вислуги понад 15 років, але не більше ніж” замінити словами “у розмірі”;

у частині другій цифри “90” замінити цифрами “80”.

у частині першій статті 26 слова і цифри “— чоловікам старше 60 років і жінкам старше 55 років” замінити словами і цифрами “, які досягли пенсійного віку, встановленого статтею 26 Закону України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування”,”;

у частині четвертій статті 30:

у пункті “б” слова і цифри “(чоловіки — 60 років, жінки — 55 років)” замінити словами і цифрами “, встановленого статтею 26 Закону України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування”,”;

у пункті “в”:

слова і цифри “після досягнення чоловіками 55 років, жінками — 50 років або якщо вони є інвалідами” замінити словами і цифрами “не раніше ніж за 5 років до досягнення пенсійного віку, встановленого статтею 26 Закону України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування”, або якщо вони є інвалідами”;

доповнити пункт абзацом такого змісту:

“Відповідне зниження пенсійного віку жінкам, встановлене абзацом першим цього пункту, застосовується також до завершення періоду збільшення віку виходу на пенсію до 31 грудня 2020 року.”;

у частині першій статті 40 слова і цифри “: чоловіки — 60 років, жінки — 55 років” замінити словами і цифрами “пенсійного віку, встановленого статтею 26 Закону України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування”;

частину п’яту статті 43 викласти у такій редакції:

“Максимальний розмір пенсії (з урахуванням надбавок, підвищень, додаткової пенсії, цільової грошової допомоги, пенсії за особливі заслуги перед Україною, індексації та інших доплат до пенсії, встановлених законодавством, крім доплати до надбавок окремим категоріям осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною) не може перевищувати дванадцяти прожиткових мінімумів, встановлених для осіб, які втратили працездатність.”;

16) у пункті 11 статті 1 Закону України “Про державні гарантії соціального захисту військовослужбовців, які звільняються зі служби у зв’язку з реформуванням Збройних Сил України, та членів їхніх сімей” (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 36, ст. 444) цифри і слова “15 років” замінити цифрами і словами “20 календарних років”, цифри і слова “40 відсотків від грошового забезпечення із збільшенням цього розміру

на 2 відсотки за кожний наступний рік, але не більше ніж” виключити;

17) у пункті 2 статті 15 Закону України “Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей” (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 15, ст. 190 із наступними змінами):

абзац перший після слів “умов контракту командуванням,” доповнити словами “та мають вислугу 10 років і більше”;

абзац другий після слів “Кабінетом Міністрів України,” доповнити словами “які мають вислугу 10 років і більше”;

18) у Законі України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування” (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 49—51, ст. 376; 2005 р., № 2, ст. 42, № 6, ст. 141, № 9, ст. 184, № 17—19, ст. 267; 2006 р., № 4, ст. 61, № 27, ст. 234; 2007 р., № 9, ст. 72; 2008 р., № 5—8, ст. 78, № 27—28, ст. 253, № 42—43, ст. 293; 2009 р., № 16, ст. 221, № 38, ст. 535, № 51, ст. 758; 2010 р., № 37, ст. 496):

у статті 1:

доповнити статтю після абзацу другого новим абзацом такого змісту:

“діяльність з управління активами – професійна діяльність, умови/порядок провадження якої визначено законодавством про цінні папери та фондовий ринок з урахуванням вимог цього Закону;”.

У зв’язку з цим абзаци третій – сороковий вважати відповідно абзацами четвертим – сорок першим;

абзац четвертий викласти у такій редакції:

“довічна пенсія (ануїтет) – пенсійна виплата за рахунок коштів, що обліковуються на накопичувальному пенсійному рахунку застрахованої особи, а у випадках, передбачених законом, – на індивідуальному пенсійному рахунку учасника недержавного пенсійного фонду, сума та порядок виплати якої визначаються у договорі страхування довічної пенсії, укладеного із страховою організацією після досягнення особою пенсійного віку, передбаченого цим Законом, або членам її сім’ї чи спадкоємцям у випадках, передбачених цим Законом;”;

абзац п’ятий після слів “на загальнообов’язкове державне пенсійне страхування” доповнити словами “та до накопичувальної системи загальнообов’язкового державного пенсійного страхування;”;

доповнити статтю після абзацу шостого новими абзацами такого змісту:

“інвестиційний дохід – сума приросту вартості пенсійних активів Накопичувального пенсійного фонду за визначений проміжок часу, отримана за рахунок зміни їх ринкової вартості, і прибутку (збитку) від здійснення

операцій з активами та пасивних доходів, нарахованих за цими пенсійними активами;

інвестиційний прибуток (збиток) – різниця між сумою інвестиційного доходу Накопичувального пенсійного фонду, отриманого за визначений проміжок часу, та сумою адміністративних видатків Накопичувального пенсійного фонду за цей період на оплату послуг, які визначаються відповідно до цього Закону;”.

У зв’язку з цим абзаци сьомий – сорок перший вважати відповідно абзацами дев’ятим – сорок третім;

абзац десятий викласти у такій редакції:

“компанія з управління активами – юридична особа, яка здійснює управління активами на підставі ліцензії на провадження професійної діяльності на фондовому ринку (діяльності з управління активами інституційних інвесторів) та обирається за результатами конкурсу;”;

доповнити статтю після абзацу десятого новим абзацом такого змісту:

“конкурс – процес визначення на конкурентних засадах юридичної особи (групи юридичних осіб) або фізичної особи – підприємця, яка запропонувала кращі послуги (виконання робіт) у накопичувальній системі пенсійного страхування у визначеному цим Законом порядку;”.

У зв’язку з цим абзаци одинадцятий – сорок третій вважати відповідно абзацами дванадцятим – сорок четвертим;

абзац вісімнадцятий викласти у такій редакції:

“одиниця пенсійних активів – показник системи персоніфікованого обліку, який застосовується для визначення суми пенсійних коштів, що належать учасникові накопичувальної системи пенсійного страхування та обліковуються на його накопичувальному пенсійному рахунку у Накопичувальному фонді, або у передбачених законом випадках, – на індивідуальному пенсійному рахунку у відповідному недержавному пенсійному фонді – суб’єкті другого рівня системи пенсійного забезпечення;”;

абзац дев’ятнадцятий викласти у такій редакції:

“пенсійні активи накопичувальної системи пенсійного страхування – грошові кошти, цінні папери, майнові права та зобов’язання щодо них, які сформовані відповідно до цього Закону в Накопичувальному фонді або у передбачених законом випадках, – у недержавних пенсійних фондах – суб’єктах другого рівня системи пенсійного забезпечення;”;

абзаци двадцять сьомий – тридцятий замінити абзацами такого змісту:

“пов’язана особа – юридична особа, яка здійснює контроль, зокрема спільний, за відповідною юридичною особою або контролюється нею чи перебуває з такою юридичною особою під спільним контролем; фізична

особа або члени її сім'ї, які здійснюють контроль за відповідною юридичною особою; посадова особа відповідної юридичної особи, яка уповноважена виконувати від імені такої юридичної особи дії, спрямовані на встановлення, зміну або припинення правових відносин, а також члени сім'ї посадової особи. При цьому членами сім'ї фізичної особи вважаються її чоловік (дружина), діти або батьки як фізичної особи, так і її чоловіка (дружини), а також чоловік (дружина) будь-кого з дітей або батьків фізичної особи;

контроль за юридичною особою – нагляд з можливістю вирішального впливу на управління або діяльність юридичної особи шляхом безпосереднього та/або опосередкованого (через пов'язаних фізичних чи юридичних осіб) володіння більшою часткою (паєм, пакетом акцій) статутного (складеного) капіталу, управління найбільшою кількістю голосів в органі управління юридичної особи, а також можливість здійснювати незалежно від формального володіння вирішальний вплив відповідно до договору. Для фізичної особи загальна частка статутного (складеного) капіталу юридичної особи (кількість голосів в органі управління, якою вона володіє) визначається як загальний обсяг корпоративних прав, що належать такій фізичній особі, членам її сім'ї та юридичним особам, які контролюються фізичною особою або членами її сім'ї”.

У зв'язку з цим абзаци тридцять перший – сорок четвертий вважати відповідно абзацами двадцять дев'ятим – сорок другим;

абзац тридцять сьомий викласти у такій редакції:

“страхова організація – страховик, який має ліцензію на здійснення страхування життя, а також ліцензію на здійснення страхування довічних пенсій, та здійснює страхування і виплату довічних пенсій за рахунок коштів накопичувальної системи пенсійного страхування”;

абзац тридцять дев'ятий виключити.

абзац сороковий викласти у такій редакції:

“чиста вартість одиниці пенсійних активів – розрахункова вартість одиниці пенсійних активів, що визначається в порядку, передбаченому цим Законом, шляхом ділення чистої вартості пенсійних активів на загальну кількість одиниць пенсійних активів станом на день розрахунку.”;

абзац третій частини першої статті 2 після слів “Накопичувальному фонді” доповнити словами “або у відповідних недержавних пенсійних фондах – суб'єктах другого рівня системи пенсійного забезпечення”;

в абзаці одинадцятому частини другої статті 5, в абзаці десятому частини першої статті 7, частинах другій і третій статті 8, частині другій статті 15 слова “Накопичувального фонду” замінити словами “накопичувальної системи пенсійного страхування”;

частину другу статті 9 викласти у такій редакції:

“2. За рахунок коштів накопичувальної системи пенсійного страхування, що обліковуються на накопичувальних пенсійних рахунках Накопичувального фонду або на індивідуальних пенсійних рахунках у відповідних недержавних пенсійних фондах – суб’єктах другого рівня системи пенсійного забезпечення, здійснюються такі пенсійні виплати: довічні пенсії, одноразова виплата”;

частину другу статті 13 після слів “пенсійного рахунку” доповнити словами “у Накопичувальному фонді або на індивідуальному пенсійному рахунку у відповідному недержавному пенсійному фонді – суб’єкті другого рівня системи пенсійного забезпечення”;

у статті 16:

у частині першій:

пункт 4 викласти у такій редакції:

“4) отримувати безоплатно відомості, внесені до її персональної облікової картки з системи персоніфікованого обліку та Державного реєстру загальнообов’язкового державного соціального страхування, в тому числі інформацію, яка відображає обсяг пенсійних коштів на її накопичувальному пенсійному рахунку в Накопичувальному фонді або індивідуальному пенсійному рахунку у недержавному пенсійному фонді – суб’єкті другого рівня системи пенсійного забезпечення, у разі коли застрахована особа обрала такий недержавний пенсійний фонд, та стан здійснення пенсійних виплат за формою, встановленою правлінням Пенсійного фонду;”;

доповнити частину пунктами 11¹ і 11² такого змісту:

“11¹) обирати недержавний пенсійний фонд – суб’єкт другого рівня системи пенсійного забезпечення на умовах та у порядку, визначених законом;

11²) змінювати відповідний недержавний пенсійний фонд – суб’єкт другого рівня системи пенсійного забезпечення, але не частіше ніж один раз на два роки;”;

у статті 20:

у частині четвертій слова “недержавного пенсійного фонду” замінити словами “недержавного пенсійного фонду – суб’єкта другого рівня пенсійної системи”;

у частині дев’ятій:

в абзаці другому слова “або у випадках, передбачених цим Законом, на рахунок Накопичувального фонду” виключити;

в абзаці третьому слова “та/або Накопичувального фонду” виключити;

частину одинадцяту після слів “пенсійному рахунку” доповнити словами “або у відповідному недержавному пенсійному фонді – суб’єкті другого рівня системи пенсійного забезпечення та обліковуються на індивідуальному

пенсійному рахунку”;

у статті 21:

абзац перший частини першої після слів “пенсійних рахунках” доповнити словами “та облік відомостей про стан індивідуальних накопичувальних пенсійних рахунків за даними адміністраторів недержавних пенсійних фондів – суб’єктів другого рівня системи пенсійного забезпечення”;

пункт 4 частини третьої викласти у такій редакції:

“4) частина персональної облікової картки, яка відображає стан накопичувального пенсійного рахунку застрахованої особи або здійснення виплат її спадкоємцям за рахунок коштів, що обліковується на такому рахунку, а також відомості про стан індивідуального пенсійного рахунку застрахованої особи у недержавному пенсійному фонді – суб’єкті другого рівня системи пенсійного забезпечення та здійснення йому пенсійних виплат:

сума заробітної плати (грошового забезпечення, доходу), з якої сплачено страхові внески за відповідний місяць;

сума страхових внесків до накопичувальної системи пенсійного страхування за відповідний місяць;

дата перерахування страхових внесків до накопичувальної системи пенсійного страхування;

кількість одиниць пенсійних активів;

загальна сума коштів застрахованих осіб;

реквізити обраного застрахованою особою недержавного пенсійного фонду – суб’єкта другого рівня системи пенсійного забезпечення, з яким укладено пенсійний контракт, та реквізити адміністратора і зберігача такого фонду;

сума коштів, що обліковується на індивідуальному пенсійному рахунку застрахованої особи у недержавному пенсійному фонді – суб’єкті другого рівня системи пенсійного забезпечення, за останній звітний рік;

сума одноразової виплати, сплаченої відповідно до статті 56 цього Закону застрахованій особі або її спадкоємцю, дата такої виплати;

реквізити страхової організації, з якою укладено договір страхування довічної пенсії у разі його укладення;

дата укладення договору страхування довічної пенсії та розмір страхової виплати за цим договором (у разі укладення);

сума коштів, перерахованих з накопичувальної системи пенсійного страхування страховій організації, обраній застрахованою особою, для оплати договору страхування довічної пенсії, дата їх перерахування;

сума пені, сплачена страхувальником за несвоєчасне перерахування сум страхових внесків до накопичувальної системи пенсійного страхування на користь застрахованої особи, дата її сплати;

відмітка про смерть застрахованої особи.”;

частину п’яту доповнити абзацом такого змісту:

“Порядок обміну інформацією між Пенсійним фондом і адміністраторами недержавних пенсійних фондів – суб’єктів другого рівня системи пенсійного забезпечення визначається Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг України разом з центральним органом виконавчої влади у сфері праці та соціальної політики і Пенсійним фондом.”;

текст статті 26 викласти у такій редакції:

“Особи мають право на призначення пенсії за віком після досягнення 60 років та наявності страхового стажу не менше 15 років.

До досягнення віку, встановленого абзацом першим цієї статті, право на пенсію за віком мають жінки 1960 року народження і старші після досягнення ними такого віку:

- 55 років — народилися до 31 січня 1956 року;
- 55 років 6 місяців — народилися з 1 лютого 1956 року по 31 липня 1956 року;
- 56 років — народилися з 1 серпня 1956 року по 31 січня 1957 року;
- 56 років 6 місяців — народилися з 1 лютого 1957 року по 31 липня 1957 року;
- 57 років — народилися з 1 серпня 1957 року по 31 січня 1958 року;
- 57 років 6 місяців — народилися з 1 лютого 1958 року по 31 липня 1958 року;
- 58 років — народилися з 1 серпня 1958 року по 31 січня 1959 року;
- 58 років 6 місяців — народилися з 1 лютого 1959 року по 31 липня 1959 року;
- 59 років — народилися з 1 серпня 1959 року по 31 січня 1960 року;
- 59 років 6 місяців — народилися з 1 лютого 1960 року по 31 липня 1960 року;
- 60 років — народилися з 1 серпня 1960 року по 31 грудня 1960 року.”;

частину третю статті 27 викласти у такій редакції:

“3. Максимальний розмір пенсії (з урахуванням надбавок, підвищень, додаткової пенсії, цільової грошової допомоги, пенсії за особливі заслуги

перед Україною, індексації та інших доплат до пенсії, встановлених законодавством, крім доплати до надбавок окремим категоріям осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною) не може перевищувати дванадцяти прожиткових мінімумів, встановлених для осіб, які втратили працездатність.”;

абзаци перший і другий частини першої статті 28 викласти у такій редакції:

“1. Мінімальний розмір пенсії за віком з урахуванням збільшення пенсії, передбаченого абзацом другим цієї частини, за наявності у чоловіків 35 років, а у жінок 30 років страхового стажу, встановлюється у розмірі прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність, визначеного законом. У разі виплати застрахованій особі довічної пенсії, передбаченої цим Законом, мінімальний розмір пенсії за віком у солідарній системі зменшується на розмір зазначеної пенсії.

За кожний повний рік страхового стажу понад 35 років чоловікам і 30 років жінкам пенсія за віком збільшується на 1 відсоток розміру пенсії, обчисленої відповідно до статті 27 цього Закону, але не більш як на 1 відсоток мінімального розміру пенсії за віком, зазначеного в абзаці першому цієї частини.”;

у статті 29:

у частині першій слова і цифри “передбаченого статтею 26” замінити словами і цифрами “встановленого абзацом першим статті 26”;

доповнити статтю частиною такого змісту:

“3. Жінкам, які народилися у період з 1 лютого 1956 року по 31 липня 1960 року, після виходу на пенсію встановлюється підвищення розміру пенсії, обчисленого відповідно до статті 27 цього Закону, в розмірі 2,5 відсотка за кожні шість місяців більш пізнього виходу на пенсію, починаючи з 55 років до досягнення ними 60-річного віку.”;

останній абзац частини першої статті 32 замінити абзацами такого змісту:

“від 32 років до досягнення особою 34 років включно — 5 років;
від 35 років до досягнення особою 37 років включно — 6 років;
від 38 років до досягнення особою 40 років включно — 7 років;
від 41 року до досягнення особою 42 років включно — 8 років;
від 43 років до досягнення особою 44 років включно — 9 років;
від 45 років до досягнення особою 46 років включно — 10 років;
від 47 років до досягнення особою 48 років включно — 11 років;
від 49 років до досягнення особою 50 років включно — 12 років;

від 51 року до досягнення особою 52 років включно — 13 років;
від 53 років до досягнення особою 54 років включно — 14 років;
для осіб 55 років і старших — 15 років.”;

у частині другій статті 33 слова і цифри „ — у чоловіків 25, а у жінок — 20 років страхового стажу” замінити відповідно словами і цифрами “страхового стажу, необхідного для призначення пенсії за віком у мінімальному розмірі, передбаченого статтею 28 Закону України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування””;

у статті 34 слова і цифри “ — чоловікам старше 60 років і жінкам старше 55 років” замінити словами і цифрами “, які досягли пенсійного віку, встановленого статтею 26 цього Закону”;

у статті 40:

абзаци перший і третій частини першої викласти у такій редакції:

“1. Для обчислення пенсії враховується заробітна плата (дохід) за весь період страхового стажу починаючи з 1 липня 2000 року. У разі коли страховий стаж починаючи з 1 липня 2000 року становить менше 60 місяців, для обчислення пенсії враховується заробітна плата (дохід) за будь-які 60 календарних місяців страхового стажу підряд до 1 липня 2000 року незалежно від перерв та за весь період страхового стажу починаючи з 1 липня 2000 року.”;

“За вибором особи, яка звернулася за призначенням пенсії, з періоду, за який враховується заробітна плата (дохід) для обчислення пенсії, виключається період до 60 календарних місяців страхового стажу підряд за умови, що зазначений період становить не більш як 10 відсотків тривалості страхового стажу, врахованого в одинарному розмірі. Додатково за бажанням особи можуть бути виключені періоди строкової військової служби, навчання, догляду за інвалідом I групи або дитиною-інвалідом віком до 16 років, за пенсіонером, який за висновком медичного закладу потребує постійного стороннього догляду, непрацюючої матері за малолітніми дітьми, але не довше, ніж до досягнення кожною дитиною трирічного віку, за період з 1 липня 2000 року до 1 січня 2005 року, а також періоди, коли особа підлягає загальнообов’язковому державному пенсійному страхуванню відповідно до пунктів 8, 13 і 14 статті 11 цього Закону. У всіх випадках, крім випадку, передбаченого абзацом другим цієї частини, період, за який враховується заробітна плата, не може бути меншим ніж 60 календарних місяців.”;

у частині другій:

абзаци четвертий і сьомий викласти у такій редакції:

“Зс — середня заробітна плата (дохід) у середньому на одну застраховану особу в цілому в Україні, з якої сплачено страхові внески, за три календарні роки, що передують року звернення за призначенням пенсії.

Порядок визначення показників зазначеної заробітної плати затверджується Пенсійним фондом України за погодженням з центральними органами виконавчої влади у галузі статистики, економіки, праці та соціальної політики і фінансів;”;

“У разі відсутності на момент призначення пенсії даних про заробітну плату (дохід) в середньому на одну застраховану особу в цілому по Україні, з якої сплачено страхові внески та яка відповідно до цього Закону враховується для обчислення пенсії, за попередній рік для визначення середньої заробітної плати (доходу) враховується наявна заробітна плата (дохід) в середньому на одну застраховану особу в цілому по Україні, з якої сплачено страхові внески та яка відповідно до цього Закону враховується для обчислення пенсії, за місяці попереднього року з наступним перерахунком заробітної плати (доходу) для обчислення пенсії після отримання даних про заробітну плату (дохід) в середньому на одну застраховану особу в цілому по Україні, з якої сплачено страхові внески та яка відповідно до цього Закону враховується для обчислення пенсії;

абзац двадцять третій після слів і цифр “у пунктах 8, 13 і 14 статті 11 цього Закону” доповнити словами і цифрами “та за періоди, які включаються до страхового стажу згідно з абзацом третім статті 24 цього Закону”;

частини третю і четверту статті 42 викласти у такій редакції:

“3. У разі збільшення розміру прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність, визначеного законом, підвищується розмір пенсії, обчислений відповідно до статті 28 цього Закону (крім пенсіонерів, які працюють (провадять діяльність, пов’язану з отриманням доходу, що є базою нарахування єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування). Перерахунок пенсії проводиться з дня встановлення нового розміру прожиткового мінімуму. Пенсіонерам, які працюють (провадять діяльність, пов’язану з отриманням доходу, що є базою нарахування єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування), після звільнення з роботи або припинення такої діяльності пенсія перераховується з урахуванням прожиткового мінімуму, який встановлений на дату звільнення з роботи або припинення такої діяльності.

4. У разі коли застрахована особа після призначення пенсії продовжувала працювати, перерахунок пенсії проводиться з урахуванням не менш як 24 місяців страхового стажу після призначення (попереднього перерахунку) пенсії незалежно від перерв у роботі. Перерахунок пенсії проводиться із заробітної плати (доходу), з якої обчислена пенсія.

За бажанням пенсіонера перерахунок пенсії проводиться із заробітної плати за періоди страхового стажу, зазначені в частині першій статті 40 цього Закону, із застосуванням показника середньої заробітної плати (доходу), який враховувався під час призначення (попереднього перерахунку) пенсії.

У разі коли застрахована особа після призначення (перерахунку) пенсії

має менш як 24 місяці страхового стажу, перерахунок пенсії проводиться не раніше ніж через два роки після призначення (попереднього перерахунку) з урахуванням страхового стажу після її призначення (попереднього перерахунку) та заробітної плати, з якої призначено (попередньо перераховано) пенсію.

Якщо пенсіонер, який продовжував працювати, набув стажу, достатнього для обчислення пенсії відповідно до частини першої статті 28 цього Закону, то за його заявою проводиться відповідний перерахунок пенсії незалежно від того, скільки часу минуло після призначення (попереднього перерахунку) пенсії з урахуванням заробітної плати, з якої призначено (попередньо перераховано) пенсію.

Обчислення страхового стажу, який дає право на перерахунок пенсії відповідно до цієї статті, здійснюється не раніше дня, що настає за днем, по який обчислено страховий стаж під час призначення (попереднього перерахунку) пенсії.

Дія цієї частини не поширюється на пенсіонерів, яким призначено пенсію за вислугу років на умовах, передбачених Законом України “Про пенсійне забезпечення”, та які не досягли віку, встановленого статтею 26 цього Закону.”;

частину третю статті 45 викласти у такій редакції:

“3. Переведення з одного виду пенсії на інший проводиться з дня подання заяви з усіма необхідними документами з урахуванням заробітної плати за періоди страхового стажу, зазначені в частині першій статті 40 цього Закону, із застосуванням показника середньої заробітної плати (доходу), який враховувався під час призначення (попереднього перерахунку) пенсії.”;

назву розділу VII викласти у такій редакції: “Пенсійні виплати за рахунок коштів накопичувальної системи пенсійного страхування”;

у статті 54:

назву статті і частину першу викласти у такій редакції:

“Стаття 54. Види пенсійних виплат за рахунок коштів накопичувальної системи пенсійного страхування

1. Застрахована особа, яка відповідно до закону є учасником накопичувальної системи пенсійного страхування, має право на отримання довічної пенсії за рахунок коштів накопичувальної системи пенсійного страхування, що обліковується на її накопичувальному пенсійному рахунку у Накопичувальному фонді, або на індивідуальному пенсійному рахунку у відповідному недержавному пенсійному фонді – суб’єкті другого рівня системи пенсійного забезпечення за умови досягнення пенсійного віку, передбаченого статтею 26 цього Закону, а у разі відстрочення часу призначення пенсії за віком відповідно до цього Закону у період після досягнення такого віку – з дати закінчення строку відстрочення дати призначення пенсії за віком у солідарній системі.

Довічна пенсія за рахунок коштів накопичувальної системи пенсійного страхування враховується під час визначення мінімальної пенсії за віком відповідно до статті 28 цього Закону.”;

в абзаці другому частини другої слова “вартості оплаченого” замінити словами “суми оплати”;

у частині третій слова “створюють Централізований страховий фонд та” виключити;

частину четверту викласти у такій редакції:

“4. Одноразова виплата учасникові накопичувальної системи пенсійного страхування за рахунок коштів накопичувальної системи пенсійного страхування здійснюється в порядку, визначеному статтею 56 цього Закону:

територіальним органом Пенсійного фонду – за рахунок коштів, що обліковуються на накопичувальному пенсійному рахунку учасника накопичувальної системи пенсійного страхування;

адміністратором відповідного недержавного пенсійного фонду – суб’єкта другого рівня системи пенсійного забезпечення – за рахунок коштів, що обліковуються на індивідуальному пенсійному рахунку учасника накопичувальної системи пенсійного страхування.”;

у частині п’ятій слова “Накопичувального фонду” замінити словами “накопичувальної системи пенсійного страхування”;

частину шосту виключити:

у статті 55:

частини першу і другу викласти у такій редакції:

“1. Договір страхування довічної пенсії укладається між учасником накопичувальної системи пенсійного страхування та страховою організацією відповідно до законодавства про страхову діяльність з урахуванням вимог, передбачених цим Законом, після досягнення учасником накопичувальної системи пенсійного страхування віку, передбаченого статтею 26 цього Закону.

Для укладення договору страхування довічної пенсії учасник накопичувальної системи пенсійного страхування подає страховій організації протягом місяця до досягнення віку, передбаченого статтею 26 цього Закону, заяву за формою, встановленою страховою організацією, та довідку Пенсійного фонду про суму коштів, облікованих на його накопичувальному пенсійному рахунку в Накопичувальному фонді або відповідно довідку адміністратора недержавного пенсійного фонду про суму коштів на його індивідуальному пенсійному рахунку у відповідному недержавному пенсійному фонді – суб’єкті другого рівня системи пенсійного забезпечення.

У разі відстрочення дати призначення пенсії за віком відповідно до цього Закону учасник накопичувальної системи пенсійного страхування має право укласти договір страхування довічної пенсії з більш пізнього строку,

визначеного ним відповідно до статті 29 цього Закону, але не пізніше ніж із 70 років.

2. Учасник накопичувальної системи пенсійного страхування інформує територіальний орган Пенсійного фонду або адміністратора недержавного пенсійного фонду – суб'єкта другого рівня системи пенсійного забезпечення про обрану страхову організацію та подає письмову заяву про перерахування зазначеній організації коштів з накопичувальної системи пенсійного страхування, що обліковуються відповідно на накопичувальному пенсійному рахунку в Накопичувальному фонді чи на індивідуальному пенсійному рахунку у недержавному пенсійному фонді – суб'єкті другого рівня системи пенсійного забезпечення для оплати договору страхування довічної пенсії.

Територіальний орган Пенсійного фонду або адміністратор відповідного недержавного пенсійного фонду – суб'єкта другого рівня системи пенсійного забезпечення зобов'язаний не пізніше ніж через п'ять робочих днів після надходження такої заяви надати розпорядження зберігачу щодо перерахування обраний страховій організації коштів учасника накопичувальної системи пенсійного страхування в сумі, що обліковується на його накопичувальному пенсійному рахунку в Накопичувальному фонді, або на індивідуальному пенсійному рахунку у відповідному недержавному пенсійному фонді – суб'єкті другого рівня системи пенсійного забезпечення. Зберігач зобов'язаний не пізніше ніж через п'ять робочих днів після отримання розпорядження перерахувати зазначені кошти для оплати учасником накопичувальної системи пенсійного страхування договору страхування довічної пенсії. У разі порушення зазначеного строку зберігач за власний рахунок сплачує учасникові накопичувальної системи пенсійного страхування пеню в розмірі подвійної облікової ставки Національного банку України в розрахунок на один день від суми, що підлягає перерахуванню за кожний день прострочення платежу, у порядку, визначеному Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг України.

У разі неподання учасником накопичувальної системи пенсійного страхування такої заяви протягом трьох місяців з дня досягнення ним пенсійного віку, визначеного абзацом другим частини першої статті 26 цього Закону, або з дня, зазначеного у заяві про відстрочення часу призначення пенсії за віком, територіальний орган Пенсійного фонду або адміністратор недержавного пенсійного фонду – суб'єкта другого рівня системи пенсійного забезпечення зобов'язаний з'ясувати причини неподання учасником накопичувальної системи пенсійного страхування заяви та запропонувати йому укласти договір страхування довічної пенсії.

У разі відмови учасника накопичувальної системи пенсійного страхування від укладення такого договору територіальний орган Пенсійного фонду або адміністратор недержавного пенсійного фонду самостійно укладає договір страхування довічної пенсії з установленим періодом на умовах, що є найбільш вигідними для учасника накопичувальної системи пенсійного

страхування із страховою організацією, обраною відповідно до цього Закону у порядку, встановленому Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг України разом з центральним органом виконавчої влади у сфері праці та соціальної політики та погодженому з Антимонопольним комітетом України.

Територіальний орган Пенсійного фонду або адміністратор відповідного недержавного пенсійного фонду – суб'єкта другого рівня системи пенсійного забезпечення перераховує страховій організації кошти в сумі, що обліковується на його накопичувальному пенсійному рахунку або відповідно на індивідуальному пенсійному рахунку. Розміри страхових тарифів за договорами страхування довічної пенсії не повинні перевищувати їх середніх показників, визначених Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг.

Страхові організації, з якими Пенсійний фонд або відповідний недержавний пенсійний фонд – суб'єкт другого рівня системи пенсійного забезпечення укладає договір страхування довічної пенсії, визначаються на конкурсних засадах у порядку, встановленому Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг України разом з центральним органом виконавчої влади у сфері праці та соціальної політики та Антимонопольним комітетом України.”;

у частині третій:

в абзаці другому після слів “Пенсійного фонду” доповнити словами “або адміністратор недержавного пенсійного фонду – суб'єкта другого рівня системи пенсійного забезпечення”, а слова “застрахованій особі” замінити словами “учаснику накопичувальної системи пенсійного страхування”;

абзаци шостий і сьомий викласти у такій редакції:

“якщо територіальним органом Пенсійного фонду, адміністратором недержавного пенсійного фонду – суб'єкта другого рівня системи пенсійного забезпечення або учасником накопичувальної системи пенсійного страхування вже укладено договір страхування довічної пенсії;

якщо сума пенсійних коштів, що належить учасникові накопичувальної системи пенсійного страхування, є меншою ніж мінімальна сума коштів, необхідних для оплати договору страхування довічної пенсії;”;

абзаци дев'ятий і десятий викласти у такій редакції:

“Про відмову в перерахуванні коштів для оплати договору страхування довічної пенсії територіальний орган Пенсійного фонду або адміністратор відповідного недержавного пенсійного фонду – суб'єкта другого рівня системи пенсійного забезпечення письмово повідомляє учасникові накопичувальної системи пенсійного страхування та відповідній страховій організації. Відмова повинна бути обґрунтованою.

Відмова територіального органу Пенсійного фонду або адміністратора

відповідного недержавного пенсійного фонду – суб'єкта другого рівня системи пенсійного забезпечення в перерахуванні до страхової організації коштів, належних учасникові накопичувальної системи пенсійного страхування, може бути оскаржена таким учасником або відповідною страховою організацією до виконавчої дирекції Пенсійного фонду, Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг України або в судовому порядку.”;

слова “в перерахуванні” замінити словами “в наданні розпорядження зберігачу щодо перерахування”;

у частині четвертій слова “вибору та” виключити;

частини п'яту і шосту викласти у такій редакції:

“5. У разі коли договір страхування довічної пенсії не укладено внаслідок смерті учасника накопичувальної системи пенсійного страхування чи визнання його безвісно відсутнім або оголошення померлим, територіальний орган Пенсійного фонду або адміністратор недержавного пенсійного фонду – суб'єкта другого рівня системи пенсійного забезпечення вживає заходів до виплати спадкоємцям належних учасникові накопичувальної системи пенсійного страхування коштів відповідно до вимог цього Закону.

У разі коли територіальним органом Пенсійного фонду або адміністратором недержавного пенсійного фонду – суб'єкта другого рівня системи пенсійного забезпечення з незалежних від нього обставин не з'ясовано причини неподання учасником накопичувальної системи пенсійного страхування заяви про укладення договору страхування довічної пенсії, кошти, що належать такому учасникові, використовуються для інвестування з метою отримання доходу на користь такого учасника та обліковуються на його накопичувальному пенсійному рахунку у Накопичувальному фонді або на індивідуальному пенсійному рахунку у відповідному недержавному пенсійному фонді – суб'єкті другого рівня системи пенсійного забезпечення.

6. Державна комісія з регулювання ринків фінансових послуг України щомісяця оприлюднює на власному веб-сайті інформацію про розміри страхових тарифів за договорами страхування довічних пенсій за рахунок коштів накопичувальної системи пенсійного страхування та розрахункові розміри довічних пенсій залежно від пенсійного віку за такими договорами, ставки інвестиційного доходу, що застосовуються для розрахунку довічних пенсій, поточний фінансовий стан страхових організацій.

Страхова організація, яка здійснює страхування довічних пенсій за рахунок коштів накопичувальної системи пенсійного страхування, оприлюднює розміри страхових тарифів за договорами страхування довічних пенсій за рахунок коштів накопичувальної системи пенсійного страхування, розрахункові розміри довічних пенсій залежно від пенсійного віку за такими

договорами, ставки інвестиційного доходу не пізніше ніж за десять днів до початку місяця, в якому вони набирають чинності, і використовує ставки інвестиційного доходу для всіх учасників накопичувальної системи пенсійного страхування, які мають намір укласти договір страхування довічної пенсії протягом наступного місяця.

Територіальний орган Пенсійного фонду або адміністратор недержавного пенсійного фонду – суб'єкта другого рівня системи пенсійного забезпечення на вимогу учасника накопичувальної системи пенсійного страхування безоплатно подає йому письмово інформацію про обсяг пенсійних коштів, що обліковуються на його накопичувальному пенсійному рахунку у Накопичувальному фонді або на його індивідуальному пенсійному рахунку у недержавному пенсійному фонді – суб'єкті другого рівня системи пенсійного забезпечення, розміри страхових тарифів за договорами довічних пенсій, передбачених цим Законом; розрахункові розміри довічних пенсій залежно від пенсійного віку за такими договорами; ставок інвестиційного доходу страхових організацій за попередні періоди.”;

у статті 56:

у частині першій:

у абзаці першому слова “застрахованій особі” замінити словами “учаснику накопичувальної системи пенсійного страхування”, а слова “пенсійних активів” замінити словами “пенсійних коштів”;

в абзаці другому слова “застрахованої особи” замінити словами “учасника накопичувальної системи пенсійного страхування”;

доповнити частину абзацом такого змісту:

“Учасник накопичувальної системи пенсійного страхування за бажанням додатково за свій рахунок має право перерахувати в обрану ним страхову організацію кошти у сумі, якої не вистачає для забезпечення оплати договору страхування довічної пенсії в порядку, встановленому Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг України за погодженням з центральним органом виконавчої влади у сфері праці та соціальної політики.”;

частини другу – четверту викласти у такій редакції:

“2. Якщо учасник накопичувальної системи пенсійного страхування визнаний інвалідом першої або другої групи і набуває право на пенсію по інвалідності відповідно до цього Закону у солідарній системі, належні йому пенсійні кошти накопичувальної системи пенсійного страхування відповідно до частини сьомої статті 80 цього Закону використовуються за його вибором для:

здійснення одноразової виплати незалежно від достатності обсягу такої суми коштів для оплати договору страхування довічної пенсії;

оплати договору страхування довічної пенсії;

У разі визнання інвалідом третьої групи учасника накопичувальної системи пенсійного страхування належні йому пенсійні кошти використовуються ним після досягнення віку, передбаченого статтею 26 цього Закону, на оплату договору страхування довічної пенсії, а в разі недостатності суми коштів для оплати такого договору – на здійснення одноразової виплати.

3. У разі смерті учасника накопичувальної системи пенсійного страхування до досягнення ним віку, передбаченого статтею 26 цього Закону, належні йому пенсійні кошти накопичувальної системи пенсійного страхування успадковуються в порядку, визначеному Цивільним кодексом України.

Учасник накопичувальної системи пенсійного страхування має право у будь-який час визначити спадкоємцями одну або декілька фізичних осіб, незалежно від наявності у нього з цими особами сімейних, родинних відносин, які мають право на отримання у разі його смерті коштів у сумі, що обліковується на його накопичувальному пенсійному рахунку у Накопичувальному фонді або на індивідуальному пенсійному рахунку у відповідному недержавному пенсійному фонді – суб'єкті другого рівня системи пенсійного забезпечення, та визначити розмір часток, у яких вони повинні бути розподілені між такими особами. У такому разі учасник накопичувальної системи пенсійного страхування складає заповіт відповідно до вимог Цивільного кодексу України.

Особи, які мають право на отримання у спадщину коштів накопичувальної системи пенсійного страхування у сумі, що належить померлому учасникові накопичувальної системи пенсійного страхування, що обліковуються на його накопичувальному пенсійному рахунку у Накопичувальному фонді або на індивідуальному пенсійному рахунку відповідного недержавного пенсійного фонді – суб'єкті другого рівня системи пенсійного забезпечення, можуть подати заяву про спрямування таких коштів до Накопичувального фонду або за бажанням до недержавного пенсійного фонду – суб'єкта другого рівня системи пенсійного забезпечення.

У разі відсутності в померлого учасника накопичувальної системи пенсійного страхування спадкоємців за законом та за заповітом належні йому кошти, що обліковані на його накопичувальному пенсійному рахунку у Накопичувальному фонді або на індивідуальному пенсійному рахунку відповідного недержавного пенсійного фонду – суб'єкта другого рівня системи пенсійного забезпечення, спрямовуються до резерву коштів Пенсійного фонду, передбаченого статтею 74 цього Закону. У такому разі робиться відповідна позначка в його персональній обліковій картці в системі персоніфікованого обліку.

4. Для отримання одноразової виплати учасник накопичувальної системи пенсійного страхування чи його спадкоємці подають територіальному органу Пенсійного фонду або адміністраторові відповідного недержавного пенсійного фонду – суб'єкта другого рівня

системи пенсійного забезпечення заяву та документи, що підтверджують їх право на отримання такої виплати, перелік яких затверджується центральним органом виконавчої влади у сфері праці та соціальної політики.

Одноразова виплата здійснюється протягом десяти робочих днів після надходження заяви та зазначених документів.”;

у статті 57:

у частині першій:

слова “застрахованій особі” замінити словами “учаснику накопичувальної системи пенсійного страхування”;

в абзаці другому частини третьої слова “ніж сума вартості договору страхування довічної пенсії на час його укладення” замінити словами “ніж сума, обумовлена в договорі страхування довічної пенсії”;

у частині п’ятій слова “Застрахована особа” замінити словами “Учасник накопичувальної системи пенсійного страхування”;

у частині шостій:

в абзацах першому і четвертому слова “застрахованою особою” та “застрахованої особи” замінити відповідно словами “учасником накопичувальної системи пенсійного страхування” та “учасника накопичувальної системи пенсійного страхування”;

в абзаці другому слова “рівень інвестиційного доходу, який” замінити словами “ставка інвестиційного доходу, яка”;

абзац четвертий доповнити реченням такого змісту: “Страхова організація не має права відмовити учасникові накопичувальної системи пенсійного страхування в укладенні договору страхування одного з видів довічної пенсії, передбачених цією статтею.”;

абзац шостий частини другої статті 58 виключити;

у частині першій статті 61:

у пункті 5 слова “та Накопичувального фонду” виключити;

пункт 14 виключити;

доповнити частину пунктом 19¹ такого змісту:

“19¹) за погодженням з Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг України і центральним органом виконавчої влади у сфері праці та соціальної політики затверджує порядок ведення накопичувальних пенсійних рахунків учасників накопичувального пенсійного страхування, форму звіту, який щороку надсилається учасникам накопичувальної системи пенсійного страхування про стан їх накопичувальних пенсійних рахунків, а також порядок обліку на накопичувальних пенсійних рахунках сум пені,

сплачених роботодавцем за несвоєчасне перерахування з його вини страхових внесків до накопичувальної системи пенсійного страхування;”;

в абзаці другому частини п'ятої статті 63 слова “та Накопичувального фонду” виключити;

у статті 64:

пункти 4 та 6 частини першої викласти у такій редакції:

“4) вилучати на строк до трьох днів документи, які свідчать про порушення порядку використання коштів Пенсійного фонду та накопичувальної системи пенсійного страхування, з обов'язковим складенням протоколу, в якому зазначаються дата його складення, прізвище та посада особи, яка провела вилучення, перелік вилучених документів і день, у який такі документи повинні бути поверненні відповідно до цього Закону;”;

“6) застосовувати фінансові санкції та нараховувати пеню, що передбачені законом;”;

частину третю викласти у такій редакції:

“3. Виконавча дирекція Пенсійного фонду зобов'язана у процесі надання послуг з адміністрування Накопичувального фонду:

1) здійснювати організаційне та матеріально-технічне забезпечення роботи Ради Накопичувального фонду;

2) відкрити розрахунковий рахунок Накопичувального фонду в обраному за конкурсом зберігачі;

3) готувати та подавати в порядку, встановленому статтею 89 цього Закону, на розгляд Ради Накопичувального фонду проекти документів, якими визначаються основні напрями інвестиційної політики та нормативів інвестування коштів Накопичувального фонду;

4) укладати за рішенням Ради Накопичувального фонду договори з радником з інвестиційних питань, компаніями з управління активами, зберігачем, аудитором (аудиторами) Накопичувального фонду;

5) надсилати учасникові накопичувальної системи пенсійного страхування не рідше ніж один раз на рік письмовий звіт щодо обсягу пенсійних коштів, що обліковуються на його накопичувальному пенсійному рахунку;

6) інформувати у письмовій формі учасника накопичувальної системи пенсійного страхування про порядок отримання довічної пенсії або одноразової виплати за рахунок коштів накопичувальної системи пенсійного страхування;

7) давати розпорядження Державному казначейству України щодо перерахування страхових внесків на рахунок Накопичувального фонду або обраного недержавного пенсійного фонду – суб'єкта другого рівня системи

пенсійного забезпечення;

8) щодня розраховувати разом з компаніями з управління активами чисту вартість пенсійних активів Накопичувального фонду, чисту вартість одиниці пенсійних активів і вести їх облік;

9) давати розпорядження зберігачеві Накопичувального фонду щодо перерахування належних учасникам накопичувальної системи пенсійного страхування коштів до відповідних недержавних пенсійних фондів – суб'єктів другого рівня системи пенсійного забезпечення або до обраної страхової організації для укладення договору страхування довічної пенсії, або для здійснення пенсійної виплати відповідно до статті 56 цього Закону;

10) давати розпорядження зберігачеві Накопичувального фонду щодо оплати послуг, пов'язаних з адміністративним управлінням Накопичувальним фондом, послуг радника з інвестиційних питань, компаній з управління активами, зберігача і аудитора, здійснення яких передбачено цим Законом;

11) надавати Державній комісії з регулювання ринків фінансових послуг України інформацію щодо стану накопичувальної системи пенсійного страхування за формою, визначеними цією Комісією;

12) подавати адміністраторові недержавного пенсійного фонду – суб'єкта другого рівня системи пенсійного забезпечення (на його запит) інформацію щодо страхових внесків учасників накопичувальної системи пенсійного страхування – учасників такого фонду;

13) звітувати перед Радою Накопичувального фонду щодо адміністрування Накопичувального фонду, стану накопичувальної системи пенсійного страхування;”;

14) діяти від імені Накопичувального фонду і в інтересах учасників накопичувальної системи пенсійного страхування.”;

доповнити статтю частиною четвертою такого змісту:

“4. Розмір оплати послуг виконавчої дирекції Пенсійного фонду з адміністрування Накопичувального фонду затверджується Радою Накопичувального фонду та не може перевищувати 0,2 відсотка щомісячної суми страхових внесків до накопичувальної системи пенсійного страхування.”;

у частині першій статті 72:

у пункті 1 слова “Накопичувального фонду” замінити словами “накопичувальної системи пенсійного страхування”;

доповнити пунктом 3¹ такого змісту:

“3¹) кошти, сплачені виконавчій дирекції Пенсійного фонду за надання послуг з адміністрування Накопичувального фонду та послуг недержавним пенсійним фондам – суб'єктам другого рівня системи пенсійного

забезпечення;”;

пункт 4 після слів “фінансових санкцій” доповнити словами “та пені (крім сум пені, сплачених роботодавцем за несвоєчасне перерахування з його вини сум страхових внесків застрахованої особи до накопичувальної системи пенсійного страхування)”;

у частині другій статті 73 слова “для оплати договорів страхування довічних пенсій і одноразових виплат та” виключити;

у другому реченні частини п’ятої статті 74 слова “Накопичувального фонду” замінити словами “накопичувальної системи пенсійного страхування та інших коштів”;

у статті 78:

частину п’яту викласти у такій редакції:

“5. Учасник накопичувальної системи пенсійного страхування, який сплачує (за якого сплачують) страхові внески до накопичувальної системи пенсійного страхування, має право спрямувати такі внески до недержавного пенсійного фонду – суб’єкта другого рівня системи пенсійного забезпечення. При цьому учасник накопичувальної системи пенсійного страхування подає територіальному органу Пенсійного фонду та страхувальнику такі документи:

заяву про обрання недержавного пенсійного фонду;

копію пенсійного контракту, укладеного з недержавним пенсійним фондом – суб’єктом другого рівня системи пенсійного забезпечення.”;

доповнити статтю частиною сьомою такого змісту:

“7. Планова аудиторська перевірка діяльності Накопичувального фонду, компаній з управління активами, зберігача Накопичувального фонду, виконавчої дирекції Пенсійного фонду (в частині адміністрування Накопичувального фонду), радника з інвестиційних питань проводиться один раз на рік за рахунок осіб, що перевіряються. Зазначена перевірка проводиться обраним за результатами конкурсу незалежним аудитором (аудиторською фірмою), який має право на провадження аудиторської діяльності і займається виключно наданням аудиторських послуг згідно із законодавством.

Державна комісія з регулювання ринків фінансових послуг України за погодженням з Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку та Міністерством фінансів України встановлює вимоги до аудиторів, які здійснюють аудиторську перевірку суб’єктів накопичувальної системи пенсійного страхування.

Аудитором не може бути:

пов'язана особа компаній (посадових осіб компаній) з управління активами, що здійснюють управління пенсійними активами Накопичувального фонду, зберігача Накопичувального фонду, радника з інвестиційних питань;

особа, яка протягом останніх п'яти років була посадовою особою тих суб'єктів, щодо яких проводиться аудиторська перевірка;

особа, яка надає консультаційні послуги суб'єктам, щодо яких проводиться аудиторська перевірка.

Один і той самий аудитор не може здійснювати щорічну аудиторську перевірку суб'єктів накопичувальної системи пенсійного страхування більш як протягом трьох років підряд.

До річної звітності, що подається Державній комісії з регулювання ринків фінансових послуг України та Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку, виконавча дирекція Пенсійного фонду, компанії з управління активами і зберігач обов'язково додають копію аудиторського висновку.”;

статтю 79 викласти у такій редакції:

“Стаття 79. Джерела формування накопичувальної системи пенсійного страхування та використання її коштів

1. Джерелами формування накопичувальної системи пенсійного страхування є:

1) страхові внески до накопичувальної системи пенсійного страхування (крім суми, передбаченої у частині четвертій статті 64 цього Закону);

2) інвестиційний дохід, що утворюється в результаті розміщення та інвестування коштів накопичувальної системи пенсійного страхування в порядку, встановленому законом;

3) суми пені, сплаченої страхувальником за несвоєчасне перерахування сум страхових внесків на рахунок для другого рівня системи пенсійного забезпечення на користь учасників накопичувальної системи пенсійного страхування.

2. Кошти накопичувальної системи пенсійного страхування використовуються для:

1) інвестування з метою отримання інвестиційного доходу на користь учасників накопичувальної системи пенсійного страхування;

2) оплати договорів страхування довічних пенсій або здійснення одноразових виплат;

3) оплати послуг компаній з управління активами Накопичувального

фонду або відповідного недержавного пенсійного фонду – суб'єкта другого рівня системи пенсійного забезпечення;

4) оплату послуг зберігача Накопичувального фонду або відповідного недержавного пенсійного фонду – суб'єкта другого рівня системи пенсійного забезпечення;

5) оплату послуг із проведення планової аудиторської перевірки Накопичувального фонду або недержавного пенсійного фонду – суб'єкта другого рівня системи пенсійного забезпечення;

6) оплату послуг радника з інвестиційних питань.

3. Забороняється використання коштів накопичувальної системи пенсійного страхування для забезпечення виплати пенсій та надання соціальних послуг із солідарної системи, виплату пенсій на визначений строк у системі недержавного пенсійного забезпечення та на інші цілі, не передбачені цим Законом.

4. Інвестиційний дохід від операцій з пенсійними активами накопичувальної системи пенсійного страхування не включається до складу доходу компаній з управління активами або будь-якого іншого суб'єкта системи накопичувального пенсійного забезпечення.

5. Кошти накопичувальної системи пенсійного страхування є власністю учасників накопичувальної системи пенсійного страхування в сумі, що обліковується на їх накопичувальних пенсійних рахунках у Накопичувальному фонді або на індивідуальних пенсійних рахунках у відповідних недержавних пенсійних фондах – суб'єктах другого рівня системи пенсійного забезпечення.

6. Право власності учасника накопичувальної системи пенсійного страхування на належну частку пенсійних активів накопичувальної системи пенсійного страхування, що обліковуються на його накопичувальному пенсійному рахунку у Накопичувальному фонді або на індивідуальному пенсійному рахунку у недержавному пенсійному фонді – суб'єкті другого рівня системи пенсійного забезпечення, реалізується згідно з цим Законом, а у разі його смерті до досягнення віку, передбаченого статтею 26 цього Закону, право власності спадкоємців на його пенсійні активи реалізується відповідно до цього Закону та Цивільного кодексу України.

7. Облік надходжень і витрат Накопичувального фонду здійснює виконавча дирекція Пенсійного фонду.”;

у статті 80:

у назві статті слова “Накопичувального фонду” замінити словами “накопичувальної системи пенсійного страхування”;

частину другу виключити;

у частині третій:

пункт 2 викласти у такій редакції:

“2) акцій, які відповідно до норм законодавства пройшли лістинг, перебувають в обігу на фондовій біржі, що відповідає вимогам, установленим Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку (крім придбання акцій українських емітентів під час їх розміщення у разі, коли акції відповідного емітента входять до складу пенсійних активів Накопичувального фонду);”;

доповнити частину пунктом 2¹ такого змісту:

“2¹) облігацій та іпотечних облігацій українських емітентів, кредитний рейтинг яких відповідає інвестиційному рівню за національною шкалою, визначеною законодавством, або які відповідно до норм законодавства пройшли лістинг на фондовій біржі, що відповідає вимогам, установленим Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку;”;

доповнити частину абзацом такого змісту:

“Пенсійні активи накопичувальної системи пенсійного страхування можуть формуватися виключно в результаті операцій, пов’язаних із здійсненням накопичувального пенсійного страхування відповідно до цього Закону.”;

у частині четвертій:

пункт 1 після слів “Пенсійного фонду” доповнити словами “або відповідно адміністратором недержавного пенсійного фонду – суб’єкта другого рівня системи пенсійного забезпечення”;

пункти 2 і 5 викласти у такій редакції:

“2) цінні папери, які не пройшли лістинг на фондовій біржі (крім цінних паперів, погашення та отримання доходу за якими гарантовано відповідно до законодавства державою, органами місцевого самоврядування або третіми особами);”;

“5) похідні (деривативи);”;

у частині шостій:

у першому реченні слова “частиною п’ятою” замінити словами “частиною другою”;

друге речення після слів “Пенсійного фонду” доповнити словами “, адміністратора недержавного пенсійного фонду – суб’єкта другого рівня системи пенсійного забезпечення чи будь-якого іншого суб’єкта системи накопичувального пенсійного забезпечення”;

частини сьому – десяту викласти у такій редакції:

“7. Сума коштів, що належить кожному з учасників накопичувальної системи пенсійного страхування, визначається шляхом множення кількості одиниць пенсійних активів, що обліковуються на його накопичувальному пенсійному рахунку у Накопичувальному фонді, або на індивідуальному пенсійному рахунку у відповідному недержавному пенсійному фонді – суб’єкті другого рівня системи пенсійного забезпечення, на чисту вартість одиниці пенсійних активів накопичувальної системи пенсійного страхування станом на день підрахунку в порядку, встановленому Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг України.

Облік усіх операцій на рахунку учасника накопичувальної системи пенсійного страхування ведеться в національній валюті України із зазначенням кількості одиниць пенсійних активів.

Сума коштів, що обліковується на накопичувальних пенсійних рахунках усіх учасників Накопичувального фонду, дорівнює сумі чистої вартості активів Накопичувального фонду.

Сума коштів, що обліковується на індивідуальних пенсійних рахунках учасників накопичувальної системи пенсійного страхування у відповідному недержавному пенсійному фонді – суб’єкті другого рівня системи пенсійного забезпечення, дорівнює сумі чистої вартості активів накопичувальної системи пенсійного страхування у такому фонді.

Кількість одиниць пенсійних активів, що обліковуються на рахунку учасника накопичувальної системи пенсійного страхування у розрізі операцій, визначається шляхом ділення суми за відповідною операцією на рахунку учасника накопичувальної системи пенсійного страхування на чисту вартість одиниці пенсійних активів накопичувальної системи пенсійного страхування, розрахованої на кінець дня розрахунку.

8. Вартість пенсійних активів накопичувальної системи пенсійного страхування визначається відповідно до цього Закону у порядку, встановленому Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг України.

Пенсійні активи накопичувальної системи пенсійного страхування оцінюються за їх ринковою вартістю відповідно до методики, затвердженої Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Обчислення чистої вартості пенсійних активів накопичувальної системи пенсійного страхування та чистої вартості одиниці пенсійних активів накопичувальної системи пенсійного страхування здійснюється виконавчою дирекцією Пенсійного фонду або адміністратором відповідного недержавного пенсійного фонду – суб’єкта другого рівня системи пенсійного забезпечення на підставі визначеної компанією (компаніями) з управління активами вартості пенсійних активів накопичувальної системи пенсійного страхування, які перебувають в її (їх) управлінні. Обчислення чистої вартості

пенсійних активів накопичувальної системи пенсійного страхування та одиниці пенсійних активів накопичувальної системи пенсійного страхування здійснюється за станом на кінець кожного робочого дня, а за вихідні та святкові дні – на кінець першого робочого дня, що настає за такими днями. Зберігач Накопичувального фонду та зберігач недержавного пенсійного фонду – суб'єкта другого рівня системи пенсійного забезпечення перевіряють правильність такого підрахунку.

Процедура обчислення чистої вартості пенсійних активів і чистої вартості одиниці пенсійних активів накопичувальної системи пенсійного страхування та кількості одиниць пенсійних активів такої системи визначається Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг України за погодженням з Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

9. Пенсійні активи накопичувальної системи пенсійного страхування в разі визнання банкрутом компанії з управління активами, зберігача, адміністратора недержавного пенсійного фонду – суб'єкта другого рівня системи пенсійного забезпечення не можуть включатися до ліквідаційної маси зазначених осіб.

10. На пенсійні активи накопичувальної системи пенсійного страхування не може бути накладене будь-яке стягнення або застосована конфіскація, вони не можуть бути предметом застави.”;

у статті 81:

частину третю доповнити абзацами такого змісту:

“Членом Ради Накопичувального фонду не може бути особа, яка була засуджена за умисні злочини, а також яка позбавлена права займати певні посади або провадити певну діяльність.

Член Ради Накопичувального фонду зобов'язаний подати інформацію щодо володіння безпосередньо чи через пов'язаних осіб часткою (паєм, пакетом акцій) статутного капіталу юридичних осіб, можливість здійснювати вирішальний/суттєвий вплив на основі договору чи іншим чином, а також про загальний обсяг корпоративних прав, що належить йому, членам його сім'ї та юридичним особам, які контролюються ним або членами його сім'ї.”;

у частині четвертій:

абзац третій доповнити реченням такого змісту: “У разі розголошення таких відомостей члени Ради Накопичувального фонду несуть відповідальність згідно із законом.”;

доповнити частину абзацом такого змісту:

“Член Ради Накопичувального фонду, який є засновником (власником) чи пов'язаною особою суб'єкта, допущеного до участі у другому етапі конкурсу, що проводиться для обрання компаній з управління активами, радника з інвестиційних питань, зберігача та аудитора, зобов'язаний

повідомити про це Раді Накопичувального фонду для прийняття нею рішення про відсторонення такого члена Ради від участі в прийнятті рішення про визначення переможця за результатами конкурсу.”;

доповнити частину сьому після абзацу другого новим абзацом такого змісту:

“звітує щороку перед Верховною Радою України про результати діяльності Накопичувального фонду;”.

У зв’язку з цим абзаци третій – дев’ятий вважати відповідно абзацами четвертим – десятим;

доповнити частину восьму після абзацу шостого новим абзацом такого змісту:

“у разі вчинення дій, які призвели до розкриття конфіденційної інформації про умови та технічне завдання конкурсу, що встановлено судом;”.

У зв’язку з цим абзаци сьомий – дванадцятий вважати відповідно абзацами восьмим – тринадцятим;

у статті 82:

у частині першій:

пункт 1 виключити;

у пункті 2 після слів “компаній з управління активами,” доповнити словами “радника з інвестиційних питань,”, а слова “аудитора Накопичувального фонду” замінити словом “аудиторів”;

у пункті 3 слово “доцільність” виключити;

доповнити частину пунктом 3¹ такого змісту:

“3¹) прийняття рішення про припинення зберігачем виконання розпоряджень компанії з управління активами Накопичувального фонду на підставах, визначених цим Законом;”

пункт 6 після слів “компаній з управління активами” доповнити словами “, радника з інвестиційних питань”;

у пункті 7 слова “адміністративним управлінням Накопичувальним фондом” замінити словами “наданням послуг з адміністрування Накопичувального фонду”;

пункт 8 викласти у такій редакції:

“8) заслуховування звіту виконавчої дирекції Пенсійного фонду щодо надання послуг з адміністрування Накопичувального фонду, внесення рекомендацій та пропозицій правлінню Пенсійного фонду щодо вдосконалення послуг з адміністрування Накопичувального фонду і про стан накопичувальної системи пенсійного страхування, затвердження такого

звіту;”;

доповнити статтю частиною четвертою такого змісту:

“4. У разі виявлення фактів порушення вимог цього Закону щодо пов’язаних осіб Рада Накопичувального фонду приймає протягом місяця рішення про проведення конкурсу щодо обрання нової компанії з управління активами, радника з інвестиційних питань, зберігача та/або аудитора із забезпеченням дотримання вимог цього Закону щодо пов’язаних осіб.”;

доповнити частину п’яту статті 83 другим реченням такого змісту: “У разі незгоди з рішенням Ради Накопичувального фонду член Ради підписує рішення з викладенням своїх аргументованих міркувань.”;

у статті 84:

друге речення частини першої викласти у такій редакції: “Вимоги до радника з інвестиційних питань визначаються Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку, Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг України за погодженням з Антимонопольним комітетом України та центральним органом виконавчої влади у сфері праці та соціальної політики.”;

частину другу викласти у такій редакції:

“2. Виконавча дирекція Пенсійного фонду укладає з обраним радником договір на умовах, визначених статтею 95 цього Закону.

На підставі рішення Ради Накопичувального фонду договір з радником з інвестиційних питань може бути достроково розірваний у разі:

1) невиконання радником з інвестиційних питань договору або недотримання його умов (неналежне виконання);

2) початку проведення процедури ліквідації, порушення провадження у справі про банкрутство;

3) наявності висновку аудитора або органів державного регулювання та нагляду у сфері загальнообов’язкового державного пенсійного страхування про те, що інвестиційний дохід, отриманий за останні 12 місяців у результаті інвестування коштів Накопичувального фонду відповідно до запропонованих радником з інвестиційних питань основних напрямів інвестиційної політики та нормативів інвестування коштів Накопичувального фонду, призвів до зменшення чистої вартості одиниці пенсійних активів Накопичувального фонду за останні 12 місяців більше ніж на 10 відсотків порівняно із середньозваженим показником зміни чистої вартості одиниці пенсійних активів, який розраховується Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг України, якщо це не обумовлено об’єктивними змінами на фінансовому ринку.

У разі прийняття рішення про дострокове розірвання договору з

радником з інвестиційних питань у випадках, передбачених цією частиною, Рада Накопичувального фонду приймає одночасно рішення про дострокове проведення конкурсу з метою обрання нового радника з інвестиційних питань.

Виконавча дирекція Пенсійного фонду зобов'язана протягом 10 календарних днів з моменту прийняття рішення про дострокове проведення конкурсу про обрання нового радника з інвестиційних питань оголосити та опублікувати рішення Ради Накопичувального фонду про проведення такого конкурсу.

Радник з інвестиційних питань у разі дострокового розірвання договору (крім випадків, зазначених у пунктах 2 і 3 цієї частини) зобов'язаний компенсувати всі витрати, пов'язані з проведенням наступного конкурсу з обрання радника з інвестиційних питань.”;

у пунктах 2 і 3 частини третьої слова “Пенсійному фонду” замінити словами “Раді Накопичувального фонду”;

частину п'яту після слів “компанії з управління активами,” доповнити словами “виконавчої дирекції Пенсійного фонду,”;

частини третю – шосту статті 85 викласти у такій редакції:

“3. Компанією з управління активами може бути юридична особа.

4. Компанії з управління активами – резиденти, що обираються із числа компаній, які:

1) провадять діяльність з управління активами протягом останніх трьох років на підставі відповідної ліцензії, виданої Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку;

2) мали одночасно в управлінні активи в сумі, розмір якої встановлюється в технічному завданні конкурсу;

3) підтримують власний капітал в розмірі не менш як 11 млн. гривень на день подання заяви на участь у конкурсі;

4) відповідають вимогам, установленим Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку щодо кваліфікаційного рівня та досвіду роботи фахівців, які безпосередньо виконуватимуть функції, передбачені технічним завданням конкурсу;

5) мають сформований резервний фонд за рахунок прибутку у розмірі, що становить не менше ніж 25 відсотків розміру статутного капіталу.

5. У разі коли основними напрямками інвестиційної політики передбачено інвестування пенсійних активів у цінні папери іноземних емітентів, участь у конкурсі можуть брати компанії з управління активами – нерезиденти, які утворені і зареєстровані в країні, законодавством якої

передбачено державний нагляд за діяльністю компаній з управління активами, та провадять протягом трьох років діяльність з управління активами. Компанія з управління активами – нерезидент провадить діяльність з управління активами накопичувальної системи пенсійного страхування виключно за межами України. Вимоги до такої компанії встановлюються Радою Накопичувального фонду з урахуванням пропозицій, поданих Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

6. Компанія з управління активами не може бути засновником (власником) або пов'язаною особою радника з інвестиційних питань, зберігача, аудитора Накопичувального фонду та їх пов'язаних осіб.”;

у статті 86:

у частині першій:

у пункті 1 слова “та нормативами” замінити словом “, нормативами”; а після слів “Накопичувального фонду” доповнити словами “, та умовами договору”;

доповнити частину пунктом 6 такого змісту:

“6) подання щодня зберігачу Накопичувального фонду інформації, необхідної для обчислення чистої вартості пенсійних активів та чистої вартості одиниці пенсійних активів Накопичувального фонду в порядку та за формою, що встановлені Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг України.”;

частини другу – п'яту викласти у такій редакції:

“2. Розмір оплати послуг, що надаються компанією з управління активами, визначається у договорі про управління активами накопичувальної системи пенсійного страхування з урахуванням результатів її діяльності та не може перевищувати сумарно 0,9 відсотка чистої вартості пенсійних активів накопичувальної системи пенсійного страхування, що перебувають в її управлінні протягом року, за який провадиться оплата таких послуг.

3. У разі коли інвестиційний дохід, отриманий за останні 12 місяців у результаті інвестування коштів Накопичувального фонду, є нижчим, ніж зазначено у договорі про управління активами накопичувальної системи пенсійного страхування з компанією з управління активами, Рада Накопичувального фонду розглядає питання щодо зменшення розміру оплати послуг компанії з управління активами.

У разі коли інвестиційний дохід, отриманий за останні 12 місяців у результаті інвестування коштів Накопичувального фонду, є вищим, ніж зазначено у договорі про управління активами накопичувальної системи пенсійного страхування з компанією з управління активами, за рішенням Ради Накопичувального фонду розмір оплати послуг компанії з управління

активами може бути збільшений в межах, передбачених частиною другою цієї статті.

4. У разі коли за висновком аудитора або органів державного регулювання та нагляду у сфері загальнообов'язкового державного пенсійного страхування про те, що інвестиційний дохід, отриманий за останні 12 місяців у результаті інвестування коштів Накопичувального фонду, призвів до зменшення середнього показника зміни чистої вартості одиниці пенсійних активів Накопичувального фонду за останні 12 місяців більше ніж на 10 відсотків порівняно із середньозваженим показником зміни чистої вартості одиниці пенсійних активів, який розраховується Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг України, якщо це не обумовлено об'єктивними змінами на фінансовому ринку, Рада Накопичувального фонду приймає рішення згідно із статтею 82 цього Закону.

5. У разі анулювання ліцензії на провадження професійної діяльності на фондовому ринку – діяльності з управління активами інституційних інвесторів (діяльності з управління активами) компанії з управління активами накопичувальної системи пенсійного страхування Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку зобов'язана повідомити письмово про це Раду Накопичувального фонду в день анулювання такої ліцензії.”;

у статті 87:

частини першу і другу викласти у такій редакції

“1. Повноваження компанії з управління активами припиняються Радою Накопичувального фонду за поданням Пенсійного фонду, зберігача, органів державного регулювання та нагляду у сфері загальнообов'язкового державного пенсійного страхування у разі:

1) порушення умов договору про управління пенсійними активами накопичувальної системи пенсійного страхування;

2) порушення положень основних напрямів інвестиційної політики та нормативів інвестування коштів Накопичувального фонду;

3) дій або бездіяльності, що призвели до зменшення за останні 12 місяців чистої вартості пенсійних активів, що перебували в управлінні цієї компанії, до рівня зазначеного у частині четвертій статті 86 цього Закону;

4) анулювання ліцензії на провадження професійної діяльності на фондовому ринку – діяльності з управління активами інституційних інвесторів (діяльності з управління активами);

5) ліквідації компанії з управління активами;

6) укладення компанією з управління активами договорів, які порушують вимоги цього Закону, умови договору про управління активами

накопичувальної системи пенсійного страхування або положення основних напрямів інвестиційної політики та нормативів інвестування коштів Накопичувального фонду.

Рішення Ради Накопичувального фонду про припинення повноважень компанії з управління активами тягне за собою розірвання договору про управління пенсійними активами накопичувальної системи пенсійного страхування. При цьому компанія з управління активами зобов'язана компенсувати збитки, завдані з її вини Накопичувальному фонду, учасникам накопичувальної системи пенсійного страхування.

2. Рішення Ради Накопичувального фонду про припинення повноважень компанії з управління активами накопичувальної системи пенсійного страхування надсилається зберігачу для негайного припинення виконання розпоряджень такої компанії, а копія рішення – виконавчій дирекції Пенсійного фонду, Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку і Державній комісії з регулювання ринків фінансових послуг України.

Порядок призначення компанії з управління активами, яка тимчасово здійснюватиме управління пенсійними активами Накопичувального фонду, встановлюється Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Антимонопольним комітетом України.”;

у статті 88:

у частині першій:

у пункті 5 слова “та емітентами яких є комерційні банки” виключити;

пункт 8 викласти у такій редакції:

“8) придбавати або додатково інвестувати в облігації підприємств – резидентів більш як 40 відсотків загальної вартості пенсійних активів;”;

доповнити частину пунктом 20 такого змісту:

“20) придбавати або додатково інвестувати в іпотечні облігації українських емітентів більш як 40 відсотків загальної вартості пенсійних активів.”;

у частині третій слова “на організаційно оформленому ринку цінних паперів України, фондовій біржі або в торговельно-інформаційній системі, зареєстрованих у встановленому порядку” замінити словами “на фондовій біржі, зареєстрованій у встановленому законодавством порядку, яка відповідає вимогам, визначеним Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку”;

у статті 89:

у назві статті слова “Накопичувального фонду” замінити словами “накопичувальної системи пенсійного страхування”;

у частині першій:

в абзаці першому цифру і слова “1 січня року, протягом якого вони діють” замінити цифрою і словами “1 грудня року, що передує року, протягом якого вони діятимуть”;

абзаци другий і третій замінити абзацом такого змісту:

“Проекти основних напрямів інвестиційної політики та нормативів інвестування коштів накопичувальної системи пенсійного страхування подає Раді Накопичувального фонду виконавча дирекція Пенсійного фонду за погодженням з Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку, центральним органом виконавчої влади у сфері економіки і Національним банком України.”;

частину третю викласти у такій редакції:

“3. В основних напрямках інвестиційної політики відображаються основні напрями та обмеження інвестування активів Накопичувального фонду, встановлені з урахуванням загальних вимог та обмежень, визначених цим Законом. Основні напрями інвестиційної політики обов’язкові для застосування Пенсійним фондом, компаніями з управління активами та зберігачем.”;

у статті 90:

назву статті та частину першу після слів “компаній з управління активами,” доповнити словами “радника з інвестиційних питань,”;

частину першу після слів “проведення тендера” доповнити словами “, які погоджуються з Антимонопольним комітетом України”;

у частині третій:

пункт 1 після слів “компаній з управління активами” доповнити словом “, аудитора”;

пункти 3 – 6 після слів “компанії з управління активами,” доповнити словами “радника з інвестиційних питань,”;

у підпункті 2 частини другої статті 92 слова “розмір статутного фонду, власного капіталу, відомості щодо пов’язаних осіб” замінити словами “розміри статутного та власного капіталу, відомості щодо засновників, пов’язаних осіб”;

у статті 93:

частину першу викласти у такій редакції:

“1. Конкурс з обрання компаній з управління активами, радника з

інвестиційних питань, зберігача і аудитора Накопичувального фонду проводиться у два етапи.

У першому етапі конкурсу з обрання компаній з управління активами повинні брати участь не менш як шість претендентів, а для обрання радника з інвестиційних питань, зберігача і аудитора – не менш як три претенденти.”;

абзац другий частини восьмої викласти у такій редакції:

“Організаційне забезпечення конкурсу здійснюється виконавчою дирекцією Пенсійного фонду. Матеріально–технічне забезпечення конкурсу здійснюється за рахунок коштів, передбачених частиною четвертою статті 92 цього Закону, а також коштів Накопичувального фонду, які включаються до оплати послуг виконавчої дирекції Пенсійного фонду, пов’язаних з адміністративним управлінням Накопичувальним фондом.”;

доповнити статтю частиною дев’ятою такого змісту:

“9. Члени Ради Накопичувального фонду, посадові особи виконавчої дирекції Пенсійного фонду та радник з інвестиційних питань, винні у порушенні порядку проведення конкурсу, зокрема щодо збереження конфіденційної інформації, несуть відповідальність відповідно до закону.”;

у частині четвертій статті 94 слова “Пенсійним фондом” замінити словами “виконавчою дирекцією Пенсійного фонду”;

у статті 95:

частину першу викласти у такій редакції:

“1. За результатами конкурсу виконавча дирекція Пенсійного фонду укладає у місячний строк після оголошення результатів конкурсу в письмовій формі договори з компаніями з управління активами, зберігачем, радником з інвестиційних питань та аудитором Накопичувального фонду.”;

абзац дев’ятий частини другої викласти у такій редакції:

“розмір оплати послуг;”;

у частині третій:

абзац другий після слів “щодо інвестування пенсійних активів” доповнити словами “в інтересах застрахованих осіб”;

після абзацу другого доповнити частину новим абзацом такого змісту:

“рівень запланованого інвестиційного доходу у відповідному році;”.

У зв’язку з цим абзаци третій і четвертий вважати відповідно абзацами четвертим і п’ятим;

в абзаці п'ятому слова “а також акт приймання-передачі в управління пенсійних активів, які сформовані на день укладення договору та” замінити словами “витяг з рішення Ради Накопичувального фонду про визначення для компанії з управління активами обсягу пенсійних активів Накопичувального фонду,”;

у частині четвертій:

доповнити частину після абзацу третього новим абзацом такого змісту:

“умови і строки передачі пенсійних активів та відповідної документації іншому зберігачу.”.

У зв'язку з цим абзац четвертий вважати абзацом п'ятим;

абзац п'ятий після слів “Пенсійним фондом” доповнити словами “, а також акт приймання-передачі на зберігання пенсійних активів, які сформовані на день укладення договору, завірених Пенсійним фондом, компанією з управління активами та попереднім зберігачем у разі проведення заміни зберігача”;

у статті 96:

назву статті та абзац перший частини першої після слів “пенсійних активів” доповнити словами “накопичувальної системи пенсійного страхування”;

частину другу після слів “Накопичувального фонду” доповнити словами “та накопичувальної системи пенсійного страхування в цілому”;

у статті 97:

назву статті та абзац перший частини першої після слів “Накопичувальний фонд” доповнити словами “та накопичувальну систему пенсійного страхування”;

у частині першій:

пункт 7 виключити;

пункт 8 викласти у такій редакції:

“8) звіт про чисту вартість пенсійних активів, чисту вартість одиниці пенсійних активів і показники зміни чистої вартості пенсійних активів та зміни чистої вартості одиниці пенсійних активів на кінець звітного року;”;

доповнити пункти 12, 13 і 15 після слів “Накопичувального фонду”

словами “, накопичувальної системи пенсійного страхування в цілому”;

доповнити статтю частиною другою такого змісту:

“2. Крім випадків, установлених законом, не підлягає розголошенню та оприлюдненню інформація про:

страхові внески до накопичувальної системи пенсійного страхування;

суму коштів, що обліковується на накопичувальному пенсійному рахунку учасника накопичувальної системи пенсійного страхування;

умови та стан виконання договорів страхування довічної пенсії.”;

текст статті 98 викласти у такій редакції:

“1. Виконавча дирекція Пенсійного фонду зобов’язана безоплатно надавати кожному учаснику Накопичувального фонду до 15 лютого року, що настає за звітним, письмовий звіт про стан його накопичувального пенсійного рахунка із зазначенням чистої вартості пенсійних активів на початок та кінець звітного року, щомісячних надходжень страхових внесків.

Виконавча дирекція Пенсійного фонду також зобов’язана надавати таку інформацію за письмовим запитом учасника Накопичувального фонду протягом п’яти робочих днів із дня його надходження за плату, визначену Радою Накопичувального фонду, крім випадків надання інформації для укладення договору страхування довічної пенсії.”;

у статті 99:

у другому реченні абзацу першого частини першої слова “Наглядова рада” замінити словами “орган управління”;

у частині другій:

пункт 1 викласти у такій редакції:

“1) мати ліцензію, видану Національним банком України, та ліцензію Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку на право провадження професійної депозитарної діяльності зберігача цінних паперів;”;

у пункті 2 цифри і слова “40 млн. євро за офіційним обмінним курсом Національного банку України” замінити цифрами і словами “450 млн. гривень”;

у частині третій:

у пунктах 5 і 6 слово “доручення” замінити словом “розпорядження”;

абзаци четвертий і п'ятий пункту 7 викласти у такій редакції:

“інформацію про загальну вартість пенсійних активів накопичувальної системи пенсійного страхування на день подання інформації та зміну чистої вартості пенсійних активів за звітний період;

інформацію про операції з пенсійними активами накопичувальної системи пенсійного страхування, здійснені компаніями з управління активами. Така інформація подається також Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку і Державній комісії з регулювання ринків фінансових послуг України. Інформація щодо руху цих пенсійних активів подається зберігачем у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.”;

доповнити частину пунктами 7¹ – 7⁴ такого змісту:

7¹) забезпечує в день надходження до банку зарахування страхових внесків на рахунок Накопичувального фонду та перерахування пенсійних активів Накопичувального фонду для їх інвестування компаніями з управління активами;

7²) у разі виявлення фактів порушення законодавства компаніями з управління активами зберігач протягом одного робочого дня з моменту їх виявлення припиняє виконання розпоряджень компаній в частині управління пенсійними активами Накопичувального фонду та інформує про це виконавчу дирекцію Пенсійного фонду, Раду Накопичувального фонду, Державну комісію з регулювання ринків фінансових послуг України і Державну комісію з цінних паперів та фондового ринку;

7³) виконує рішення Ради Накопичувального фонду, а також розпорядження Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку щодо припинення виконання розпоряджень компанії з управління активами Накопичувального фонду на підставах, встановлених Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг України, центральним органом виконавчої влади у сфері праці та соціальної політики, Антимонопольним комітетом України;

7⁴) проводить разом з виконавчою дирекцією Пенсійного фонду та компаніями з управління активами, що здійснюють управління активами Накопичувального фонду, розрахунок чистої вартості пенсійних активів та чистої вартості одиниці пенсійних активів Накопичувального фонду.”;

частину четверту після слів “управління активами” доповнити словами “, здійснювати управління пенсійними активами накопичувальної системи пенсійного страхування та використовувати пенсійні активи Накопичувального фонду як кредитні ресурси.”;

у частині шостій слова “правління Пенсійного фонду” замінити словами “виконавчій дирекції Пенсійного фонду, Державній комісії з регулювання ринків фінансових послуг України”, а слова “Наглядова рада” – словами “орган управління зберігача”;

доповнити статтю частинами сьомою – дев'ятою такого змісту:

“7. Заміна зберігача може здійснюватися:

1) після закінчення строку дії договору, укладеного за результатами конкурсу з обрання зберігача;

2) у разі дострокового розірвання укладеного договору з ініціативи Ради Накопичувального фонду або зберігача.

8. Дострокове розірвання договору із зберігачем здійснюється за рішенням Ради Накопичувального фонду за поданням виконавчої дирекції Пенсійного фонду, Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку і Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг України у разі:

1) відкликання Національним банком України ліцензії;

2) анулювання Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку ліцензії на право провадження професійної депозитарної діяльності зберігача цінних паперів;

3) порушення зберігачем вимог цього Закону або умов договору;

4) порушення провадження у справі про банкрутство зберігача, прийняття рішення про ліквідацію зберігача або введення тимчасової адміністрації.

9. У разі обрання нового зберігача попередній зберігач, з яким розірвано договір, зобов'язаний:

1) забезпечити передачу всіх пенсійних активів накопичувальної системи пенсійного страхування, що перебувають у нього на зберіганні, та відповідних документів новому зберігачу у визначений строк;

2) виконувати функцію до повної передачі всіх пенсійних активів Накопичувального фонду новому зберігачу в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.”;

частину другу статті 101 викласти у такій редакції:

“2. Максимальний щорічний розмір оплати послуг зберігача не може перевищувати 0,1 відсотка розміру чистої вартості пенсійних активів.”;

у статті 102:

частину першу після слова “відповідальність” доповнити словами

“власним майном”;

у частині другій слова “Пенсійним фондом” замінити словами “виконавчою дирекцією Пенсійного фонду”;

у статті 103:

у частині другій:

абзац третій після слів “Пенсійного фонду” доповнити словами “, законності та своєчасності руху коштів накопичувальної системи пенсійного страхування”;

в абзаці п'ятому слова “в частині управління пенсійними активами” виключити;

доповнити частину після абзацу шостого новим абзацом такого змісту:

“за дотриманням законодавства про захист економічної конкуренції у сфері накопичувального пенсійного забезпечення – Антимонопольний комітет України”.

У зв'язку з цим абзац сьомий вважати абзацом восьмим;

доповнити частину абзацом такого змісту:

“Роз'яснення з питань здійснення пенсійних виплат за рахунок коштів Накопичувального фонду надає Державна комісія з регулювання ринків фінансових послуг України, центральний орган виконавчої влади у сфері праці та соціальної політики і Пенсійний фонд.”;

доповнити статтю частиною восьмою такого змісту:

“8. Антимонопольний комітет України письмово повідомляє Раду Накопичувального фонду про прийняті ним рішення щодо порушення вимог законодавства про захист економічної конкуренції суб'єктами накопичувальної системи пенсійного забезпечення.

Органи державного регулювання та нагляду у сфері загальнообов'язкового державного пенсійного страхування повідомляють Антимонопольний комітет України про ознаки порушення законодавства з питань захисту економічної конкуренції суб'єктами накопичувальної системи пенсійного забезпечення.”;

у статті 104:

пункт 3 після слів “пенсійного страхування” доповнити словами “та про виявлені факти порушення інформує Раду Накопичувального фонду;”;

у пункті 5 слова “, та контролює їх виконання” виключити;

у пункті 6 слово “порядок” замінити словами “строки та вимоги до”;

доповнити статтю пунктом 8¹ такого змісту:

“8¹) у разі порушення вимог законодавства про накопичувальну систему пенсійного страхування надсилає виконавчій дирекції Пенсійного фонду повідомлення про необхідність усунення фактів порушення законодавства про накопичувальну систему пенсійного страхування;”;

доповнити статтю 107 після частини першої новою частиною другою такого змісту:

“2. Посадові особи виконавчої дирекції Пенсійного фонду не мають права отримувати винагороду у будь-якому вигляді від компаній з управління активами, радника з інвестиційних питань, зберігача, аудитора, а також від пов’язаних осіб зазначених суб’єктів. У разі отримання такої винагороди у будь-якому вигляді посадові особи виконавчої дирекції Пенсійного фонду несуть відповідальність відповідно до закону.”.

У зв’язку з цим частину другу вважати частиною третьою;

статтю 108 викласти у такій редакції:

“Стаття 108. Відповідальність компанії з управління активами

1. За невиконання або неналежне виконання обов’язків, передбачених цим Законом та договором про управління активами накопичувальної системи пенсійного страхування, компанія з управління активами несе відповідальність відповідно до закону та укладеного договору.

2. Компанія з управління активами несе відповідальність за невиконання або неналежне виконання своїх повноважень, визначених відповідно до цього Закону.

Компанія з управління активами несе відповідальність за збитки, завдані Пенсійному фонду, Накопичувальному фонду та/або учасникам накопичувальної системи пенсійного страхування внаслідок невиконання або неналежного виконання умов договору і відшкодовує за рахунок свого резервного фонду, а у разі його недостатності – за рахунок власного майна.

Такі збитки не можуть відшкодовуватися за рахунок коштів Пенсійного фонду та Накопичувального фонду.

3. Компанія з управління активами не несе відповідальності за зобов’язаннями Пенсійного фонду та зобов’язаннями зберігача.”;

у розділі XV “Прикінцеві положення”:

у пункті 1:

в абзаці третьому слово “частини” виключити;

в абзаці четвертому цифри і слово “11 років” замінити словами “два роки”.

пункт 7 викласти у такій редакції:

“7. Достроково призначена пенсія за віком з урахуванням підпункту “г” частини першої пункту 1 статті 26 Закону України “Про зайнятість населення”, пункту “в” частини другої статті 12 Закону України “Про загальні засади подальшої експлуатації і зняття з експлуатації Чорнобильської АЕС та перетворення зруйнованого четвертого енергоблока цієї АЕС на екологічно безпечну систему” та статті 21 Закону України “Про основні засади соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку в Україні” у період до досягнення пенсійного віку, встановленого законодавством для відповідної категорії осіб, працюючим пенсіонерам не виплачується.”;

доповнити розділ пунктом 7¹ такого змісту:

“7¹. Особам, які на дату досягнення пенсійного віку, передбаченого статтею 26 цього Закону, працюють у закладах та установах державної або комунальної форми власності на посадах, робота на яких дає право на призначення пенсії за вислугу років відповідно до пунктів “е”—“ж” статті 55 Закону України “Про пенсійне забезпечення”, і мають страховий стаж чоловіки — 35, жінки — 30 років на таких посадах, при призначенні пенсії за віком виплачується грошова допомога, яка не підлягає оподаткуванню, в розмірі десяти місячних їх пенсій станом на дату її призначення.

Виплата зазначеної грошової допомоги здійснюється у разі коли таким особам раніше пенсія не призначалася за рахунок коштів, з яких виплачується пенсія.

Обчислення стажу, який дає право на призначення грошової допомоги та механізм її виплати здійснюється в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.”;

у пункті 9:

абзаци перший – третій викласти у такій редакції:

“9. Страхові внески до Накопичувального фонду сплачуються застрахованими особами, яким на дату запровадження перерахування таких внесків виповнилося не більш як 35 років.

Зазначені у частині першій статті 12 цього Закону особи, які на день перерахування страхових внесків до Накопичувального фонду не досягли

35-річного віку, можуть за власним бажанням сплачувати такі внески за договором про добровільну участь у накопичувальній системі пенсійного страхування.

Особи, які досягли пенсійного віку, передбаченого статтею 26 цього Закону, крім випадків відстрочення часу призначення пенсії за віком відповідно до цього Закону, не можуть бути платниками страхових внесків до Накопичувального фонду.”;

в абзаці четвертому слово “першою” замінити словом “другою”;

абзац шостий виключити;

абзац восьмий після слів “Конституції України” доповнити словами і цифрами “, з урахуванням коштів державного бюджету, спрямованих на забезпечення потреб, визначених частиною третьою статті 113 цього Закону”;

підпункт 6 пункту 15 викласти у такій редакції:

“6) після виконання умов, передбачених пунктом 9 цього розділу, одночасно з поданням проекту державного бюджету на відповідний рік подати на розгляд Верховної Ради України проект Закону про порядок сплати страхових внесків до Накопичувального фонду;”;

у тексті Закону слово “тендер” в усіх відмінках і формах числа замінити словом “конкурс” у відповідному відмінку і числі;

19) пункт 9 частини першої статті 87 Бюджетного кодексу України від 8 липня 2010 року доповнити підпунктом “ж” такого змісту:

“ж) компенсацію дефіциту коштів Пенсійного фонду України для фінансування виплати пенсій у солідарній системі загальнообов’язкового

державного пенсійного страхування у зв’язку з перерахуванням страхових внесків до накопичувальної системи загальнообов’язкового державного пенсійного страхування;”;

20) у Законі України “Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг” (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 1, ст. 1; 2006 р., № 13, ст. 110; із змінами внесеними Законом України від 9 вересня 2010 року № 2510– VI):

пункт 1 частини першої статті 1 після слів “установи накопичувального пенсійного забезпечення” доповнити словами “, у тому числі Пенсійний фонд України;”;

пункт 9 частини першої статті 4 після слів “страхування та” доповнити словами “у системі”;

частину першу статті 28 доповнити пунктами 21–25 такого змісту:

“21) щокварталу розраховує середній показник зміни чистої вартості одиниці пенсійних внесків та оприлюднює таку інформацію в установленому ним порядку;

22) оприлюднює в установленому ним порядку перелік недержавних

пенсійних фондів – суб'єктів другого рівня системи пенсійного забезпечення, яким видана ліцензія на надання послуг у накопичувальній системі пенсійного страхування;

23) порушує за погодженням з Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку перед радою недержавного пенсійного фонду – суб'єкта другого рівня системи пенсійного забезпечення питання щодо заміни особи, що здійснює управління пенсійними активами накопичувальної системи загальнообов'язкового державного пенсійного страхування такого фонду у разі, коли в результаті діяльності такої особи зміна чистої вартості одиниці пенсійних активів накопичувальної системи загальнообов'язкового державного пенсійного страхування у пенсійному фонді зменшилася протягом останнього року більше ніж на 10 відсотків;

24) встановлює форму та вимоги до інформації про накопичувальну систему загальнообов'язкового державного пенсійного страхування, яка підлягає оприлюдненню, та визначає порядок її оприлюднення;

25) оприлюднює інформацію про страхові організації, які здійснюють страхування довічних пенсій за рахунок коштів накопичувальної системи загальнообов'язкового державного пенсійного страхування, у тому числі показники, що застосовуються ними для розрахунку довічних пенсій;”;

частину першу статті 30 доповнити реченням такого змісту: “Інспектування Пенсійного фонду України здійснюється в частині, що стосується виконання функцій адміністратора Накопичувального пенсійного фонду відповідно до статті 64 Закону України “Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування.”;

статтю 35 доповнити частиною шостою такого змісту:

“6. У разі анулювання ліцензії на надання послуг у системі накопичувального пенсійного забезпечення недержавний пенсійний фонд – суб'єкт другого рівня системи пенсійного забезпечення може подати органу ліцензування не раніше ніж через три роки з дати анулювання такої ліцензії нову заяву про її видачу.”;

частину першу статті 40 доповнити пунктом 8 такого змісту:

“8) виносити рішення про заборону недержавним пенсійним фондам – суб'єктам другого рівня системи пенсійного забезпечення укладати нові пенсійні контракти з учасниками накопичувальної системи загальнообов'язкового державного пенсійного страхування у разі порушення вимог, установлених для таких недержавних пенсійних фондів законом та ліцензійними умовами.”;

частину першу статті 41 доповнити пунктом 1¹ такого змісту:

“1¹) за порушення вимог законодавства про накопичувальну систему загальнообов'язкового державного пенсійного страхування – у розмірі до

5000 неоподаткованих мінімумів доходів громадян, але не більше ніж один відсоток розміру статутного (пайового) капіталу юридичної особи – суб'єкта підприємницької діяльності, що вчинила правопорушення;”;

21) у Законі України “Про недержавне пенсійне забезпечення” (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 47– 48, ст. 372; 2006 р., № 13, ст. 110):

у статті 1:

абзац п'ятий після слів “умов пенсійного контракту” доповнити словами “та закону”;

доповнити статтю після абзацу п'ятнадцятого новими абзацами такого змісту:

“недержавний пенсійний фонд – суб'єкт другого рівня накопичувальної системи пенсійного страхування – недержавний пенсійний фонд, який створений та діє відповідно до законодавства про недержавне пенсійне забезпечення, відповідає вимогам цього Закону для отримання ліцензії на надання послуг у накопичувальній системі пенсійного страхування (далі – пенсійний фонд – суб'єкт другого рівня);

“одиниця пенсійних активів – розрахунковий показник, який застосовується для приведення пенсійних внесків, що надходять на індивідуальні рахунки учасників пенсійного фонду, до співставного виду з раніше накопиченими пенсійними коштами через умовну одиницю, зміна чистої вартості якої відображає динаміку доходності пенсійного фонду.”;

У зв'язку з цим абзаци шістнадцятий – тридцять дев'ятий вважати відповідно абзацами вісімнадцятим – сорок першим;

доповнити статтю після абзацу тридцять дев'ятого новим абзацом такого змісту:

“учасник накопичувальної системи пенсійного страхування – фізична особа, яка сплачує страхові внески до накопичувальної системи загальнообов'язкового державного пенсійного страхування та прийняла рішення про спрямування цих внесків до пенсійного фонду – суб'єкта другого рівня у порядку, встановленому Законом України “Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування”;

У зв'язку з цим абзаци сороковий і сорок перший вважати відповідно абзацами сорок першим і сорок другим;

абзац п'ятий частини другої статті 2 після слів “учасники пенсійних фондів” доповнити словами “, учасники накопичувальної системи пенсійного страхування”;

абзац десятий частини першої статті 4 викласти у такій редакції:

“розмежування та відокремлення активів пенсійного фонду від активів інших суб'єктів недержавного пенсійного забезпечення та накопичувального

пенсійного страхування з метою захисту майнових прав учасників пенсійного фонду та унеможливлення банкрутства пенсійного фонду;”;

абзац перший частини другої статті 7 після слів “до умов пенсійного контракту” доповнити словами “та закону”;

у частині дев’ятій статті 8:

абзац другий доповнити реченнями такого змісту: “Працівники такого роботодавця, які є учасниками накопичувальної системи пенсійного страхування, подають адміністраторові фонду – суб’єкта другого рівня системи пенсійного забезпечення заяву із зазначенням іншого пенсійного фонду – суб’єкта другого рівня системи пенсійного забезпечення та копію пенсійного контракту, укладеного з новим пенсійним фондом – суб’єктом другого рівня системи пенсійного забезпечення. За бажанням учасника фонду, який є учасником накопичувальної системи пенсійного страхування, обліковані на його індивідуальному пенсійному рахунку кошти можуть бути переведені до Накопичувального пенсійного фонду.”;

абзац третій після слів “пенсійні кошти учасника фонду” доповнити словами “, крім учасника накопичувальної системи пенсійного страхування,”;

частину четверту статті 10 доповнити абзацом такого змісту:

“Державна комісія з регулювання ринків фінансових послуг України може відмовити у реєстрації інвестиційної декларації пенсійного фонду у разі, коли у складі ради пенсійного фонду відсутні особи, професійно підготовлені до роботи у сфері інвестиційної діяльності, і при цьому рада пенсійного фонду не залучила до розроблення інвестиційної декларації консультантів з інвестиційних питань.”;

у статті 13:

абзац перший частини першої викласти у такій редакції:

“1. Для забезпечення управління та здійснення контролю за поточною діяльністю пенсійного фонду утворюється рада пенсійного фонду.”;

частину другу доповнити абзацом такого змісту:

“Кандидат у члени ради пенсійного фонду інформує засновника щодо прямого та/або опосередкованого володіння самотійно чи разом з іншими особами 10 і більше відсотками статутного капіталу та/або права голосу акцій, паїв юридичної особи або незалежного від формального володіння можливості суттєвого впливу на управління чи діяльність юридичної особи.”;

частину п’яту доповнити пунктом 10¹ такого змісту:

“10¹) дій або бездіяльності, що шкодять інтересам учасників фонду;”;

доповнити статтю частиною десятою такого змісту:

“10. Члени ради фонду зобов’язані діяти лише в інтересах учасників фонду, належно виконувати свої обов’язки.

Члени ради фонду несуть відповідальність за порушення вимог цього Закону та нормативно-правових актів Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг України відповідно до закону.”;

частину першу статті 15 доповнити пунктом 5¹ такого змісту:

“5¹) надходження від адміністратора пенсійного фонду – суб’єкта другого рівня системи пенсійного страхування повідомлення про порушення вимоги цього Закону щодо показника зміни чистої вартості одиниці пенсійних активів накопичувальної системи пенсійного страхування;”;

у статті 18:

частину першу доповнити абзацом такого змісту:

“Учасник накопичувальної системи пенсійного страхування після отримання повідомлення про ліквідацію пенсійного фонду – суб’єкта другого рівня системи пенсійного забезпечення повинен надіслати ліквідаційній комісії цього фонду заяву про перерахування коштів до Накопичувального пенсійного фонду або за бажанням заяву із зазначенням іншого пенсійного фонду – суб’єкта другого рівня системи пенсійного забезпечення, а також копію пенсійного контракту, укладеного ним із таким фондом, а у випадках, передбачених Законом України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування”, заяву із зазначенням страхової організації, обраної таким учасником, і копію договору страхування довічної пенсії для перерахування коштів, облікованих на його індивідуальному пенсійному рахунку.”;

у частині третій:

абзац перший доповнити реченням такого змісту: “Пенсійні кошти учасника накопичувальної системи пенсійного страхування, обліковані на його індивідуальному пенсійному рахунку у пенсійному фонді – суб’єкті другого рівня системи пенсійного забезпечення, що ліквідується, за його бажанням перераховуються до Накопичувального пенсійного фонду або до іншого пенсійного фонду – суб’єкта другого рівня у порядку, встановленому Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг України, за погодженням з центральним органом виконавчої влади у сфері праці та соціальної політики і Антимонопольним комітетом України.”;

абзац третій після слів “іншим пенсійним фондам” доповнити словами “, Накопичувальному пенсійному фонду”;

частину п’яту доповнити абзацом такого змісту:

“У разі коли учасник накопичувальної системи пенсійного страхування протягом 30 днів не подав письмову заяву і копію пенсійного контракту, укладеного ним з іншим пенсійним фондом – суб’єктом другого рівня,

пенсійні кошти, що обліковуються на його індивідуальному пенсійному рахунку, перераховуються до Накопичувального пенсійного фонду та обліковуються на його накопичувальному пенсійному рахунку.”;

доповнити Закон статтею 20¹ такого змісту:

“Стаття 20¹. Особливості функціонування пенсійних фондів – суб’єктів другого рівня

1. Право на участь у другому рівні системи пенсійного забезпечення має пенсійний фонд, який отримав ліцензію на надання послуг у накопичувальній системі пенсійного страхування, видану Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг України.

2. Пенсійний фонд, що має намір отримати ліцензію на надання послуг у накопичувальній системі пенсійного страхування повинен відповідати таким вимогам:

1) досвід роботи пенсійного фонду на ринку недержавного пенсійного забезпечення не менше трьох років до дня подання заяви про отримання ліцензії на надання послуг у накопичувальній системі пенсійного страхування;

2) мати договори про обслуговування недержавного пенсійного фонду, укладені з:

адміністратором, який відповідає вимогам, установленим Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг України, зберігачем недержавних пенсійних фондів з числа I групи банків;

компанією з управління пенсійними активами, яка має власний капітал у розмірі не менше 15 млн. гривень та досвід роботи з управління активами інституційних інвесторів не менше трьох років;

3) адміністратор такого пенсійного фонду веде персоніфікований облік пенсійних коштів на індивідуальних пенсійних рахунках учасників фонду із застосуванням одиниці пенсійних внесків та щоденним розрахунком чистої вартості одиниці пенсійних внесків не менше ніж протягом 12 місяців до дня подання заяви про отримання ліцензії на надання послуг у накопичувальній системі пенсійного страхування;

4) показник зміни чистої вартості одиниці пенсійних внесків за останні 12 місяців на рівні не нижче від середнього показника зміни чистої вартості одиниці пенсійних внесків, що визначається Державною комісією з регулювання фінансових послуг України;

5) пенсійні активи відповідають вимогам щодо складу активів та обмежень інвестиційної діяльності відповідно до статей 47 і 49 цього Закону протягом останніх 12 місяців до дня подання заяви про отримання ліцензії на надання послуг у накопичувальній системі пенсійного страхування;

б) вартість адміністративних послуг пенсійного фонду протягом 12 місяців до дня подання заяви про отримання ліцензії на надання послуг у системі накопичувального пенсійного забезпечення не перевищує 5 відсотків середньоарифметичного значення чистої вартості активів фонду.

3. Ліцензія на надання послуг у накопичувальній системі пенсійного страхування видається Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг України безстроково.

Рішення про відмову у видачі ліцензії про надання послуг у накопичувальній системі пенсійного страхування або її анулювання може бути оскаржене у судовому порядку.

4. Пенсійний фонд – суб'єкт другого рівня зобов'язаний підтримувати щокварталу показники зміни чистої вартості одиниці пенсійних внесків на рівні не нижче 90 відсотків середнього показника зміни чистої вартості одиниці пенсійних внесків, що визначається Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг України.

Адміністратор пенсійного фонду – суб'єкта другого рівня зобов'язаний кожного робочого дня обчислювати чисту вартість пенсійних активів, у тому числі чисту вартість пенсійних активів накопичувальної системи пенсійного страхування, чисту вартість одиниці пенсійних активів у порядку, встановленому Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг України.

Адміністратор пенсійного фонду – суб'єкта другого рівня зобов'язаний кожного робочого дня розміщувати на веб-сайті пенсійного фонду та/бо адміністратора такого пенсійного фонду інформацію про показник чистої вартості одиниці пенсійних внесків, розрахований на кінець робочого дня, що передуює дню розміщення такої інформації, та про інші показники, визначені Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг України.

5. Компанія з управління активами пенсійного фонду – суб'єкта другого рівня зобов'язана подавати кожного робочого дня адміністратору такого пенсійного фонду інформацію про вартість пенсійних активів фонду, які перебувають в їх управлінні, у розрізі пенсійних активів системи недержавного пенсійного забезпечення та пенсійних активів накопичувальної системи пенсійного страхування за формою та у порядку, що встановлені Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг України.

6. Зберігач пенсійного фонду – суб'єкта другого рівня перевіряє правильність обчислення чистої вартості пенсійних активів накопичувальної системи пенсійного страхування, чистої вартості одиниці пенсійних активів,

здійсненого адміністратором пенсійного фонду – суб'єкта другого рівня та особами, що здійснюють управління пенсійними активами накопичувальної системи пенсійного страхування.

7. У разі невиконання вимог, визначених частиною четвертою цієї статті, у будь-якому звітному періоді адміністратор пенсійного фонду – суб'єкта другого рівня зобов'язаний повідомити про це протягом трьох робочих днів з дня виявлення такого порушення раду такого фонду; осіб, що здійснюють управління пенсійними активами накопичувальної системи пенсійного страхування; зберігача цього фонду та Державну комісію з регулювання ринків фінансових послуг України.

Голова ради пенсійного фонду – суб'єкта другого рівня системи пенсійного забезпечення зобов'язаний протягом п'яти робочих днів після надходження від адміністратора фонду повідомлення про порушення вимог, визначених частиною четвертою цієї статті, скликати засідання ради фонду.

Рада пенсійного фонду зобов'язана протягом п'яти робочих днів після прийняття нею рішення вжити заходів до усунення порушення вимог, визначених частиною четвертою цієї статті, та повідомити про прийняте нею рішення Державну комісію з регулювання ринків фінансових послуг України.

Про усунення порушення вимог, визначених частиною четвертою цієї статті, рада пенсійного фонду повідомляє Державну комісію з регулювання ринків фінансових послуг України протягом п'яти робочих днів з дня усунення такого порушення.

8. У разі коли вимоги, визначені у частині четвертій цієї статті, пенсійним фондом – суб'єктом другого рівня не виконуються протягом останніх шести місяців з дня надходження повідомлення адміністратора такого фонду про порушення цих вимог, Державна комісія з регулювання ринків фінансових послуг України приймає рішення про заборону на укладення нових пенсійних контрактів цим фондом з учасниками накопичувальної системи пенсійного страхування.

9. У разі коли вимоги, визначені у частині четвертій цієї статті, пенсійним фондом – суб'єктом другого рівня не виконані протягом шести місяців з дня прийняття рішення Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг України про заборону на укладення нових пенсійних контрактів з учасниками накопичувальної системи пенсійного страхування, Державна комісія з регулювання ринків фінансових послуг України приймає рішення про анулювання ліцензії про надання фінансових послуг у системі накопичувального пенсійного забезпечення, виданого цьому фонду.

Анулювання ліцензії про надання фінансових послуг у накопичувальній системі пенсійного страхування пенсійним фондом – суб'єктом другого рівня

здійснюється у порядку, визначеному Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг України. Державна комісія з регулювання ринків фінансових послуг України надсилає не пізніше ніж протягом трьох робочих днів після прийняття рішення про анулювання такої ліцензії повідомлення раді пенсійного фонду – суб'єкта другого рівня, щодо якого анульовано ліцензію, адміністратору цього фонду, особам, що здійснюють управління активами накопичувальної системи пенсійного страхування такого фонду, зберігачу цього фонду, Раді Накопичувального пенсійного фонду та Пенсійному фонду України.

10. Пенсійний фонд – суб'єкт другого рівня у разі анулювання виданої йому ліцензії про надання фінансових послуг у системі накопичувального пенсійного забезпечення:

1) інформує учасників накопичувальної системи пенсійного страхування про прийняте Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг України рішення у порядку, визначеному зазначеною комісією;

2) забезпечує передачу пенсійних активів учасників накопичувальної системи пенсійного страхування цього фонду та інформації з персоніфікованого обліку фонду щодо них до Накопичувального пенсійного фонду або за вибором учасників накопичувальної системи пенсійного страхування – до іншого пенсійного фонду – суб'єкта другого рівня у порядку, встановленому Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг України за погодженням з центральним органом виконавчої влади у сфері праці та соціальної політики і Антимонопольним комітетом України;

3) має право не раніше ніж через два роки з дня винесення рішення про анулювання такої ліцензії Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг України на повторне звернення щодо видачі ліцензії про надання фінансових послуг у накопичувальній системі пенсійного страхування.

11. Перелік пенсійних фондів, яким видана ліцензія про надання фінансових послуг у накопичувальній системі пенсійного страхування, підлягає опублікуванню в порядку, встановленому Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг України.”;

у статті 21:

частину шосту доповнити абзацами такого змісту:

“у письмовій формі інформувати учасників накопичувальної системи пенсійного страхування про умови і порядок отримання довічної пенсії за рахунок коштів, облікованих на їх індивідуальних пенсійних рахунках; розміри страхових тарифів за договорами страхування довічних пенсій,

передбачених законом; розрахункові розміри довічних пенсій у різному пенсійному віці за такими договорами; ставки інвестиційного доходу страхових організацій за попередні періоди;

виконувати інші обов'язки у випадках, передбачених законом.”;

доповнити статтю частиною восьмою такого змісту:

“8. Адміністратор пенсійного фонду – суб'єкта другого рівня має право отримувати від Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг України безоплатну інформацію про показники, що застосовуються для розрахунку довічних пенсій, у порядку, встановленому Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг України.”;

статтю 35 доповнити частиною третьою такого змісту:

“3. Компанія з управління активами, яка надає послуги пенсійному фонду – суб'єкту другого рівня, повинна:

1) мати не менше трьох років досвіду роботи з управління активами на фінансових ринках України та/або світу;

2) мати одночасно в управлінні активи в сумі, що визначається Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку;

3) мати власний капітал у розмірі не менше ніж 15 млн. гривень;

4) відповідати вимогам, встановленим Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку щодо кваліфікаційного рівня та досвіду роботи фахівців, які безпосередньо виконують функції щодо управління пенсійними активами накопичувальної системи пенсійного страхування.”;

частину другу статті 37 доповнити пунктом 5 такого змісту:

“5) зменшення протягом року більше ніж на 20 відсотків чистої вартості одиниці пенсійних внесків фонду та/або більше ніж на 10 відсотків чистої вартості одиниці пенсійних активів накопичувальної системи пенсійного страхування; за пенсійними активами, які перебували в управлінні особи (осіб), що провадить (провадять) діяльність з управління активами пенсійного фонду.”;

у статті 44:

у частині першій:

абзац другий викласти у такій редакції:

“має банківську ліцензію Національного банку України та ліцензію Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку на провадження діяльності на ринку цінних паперів – депозитарної діяльності зберігача цінних паперів;”;

доповнити частину абзацом такого змісту:

“Зберігач пенсійного фонду – суб’єкта другого рівня, крім вимог, визначених цією статтею, повинен мати регулятивний капітал у розмірі не менше ніж 450 млн. гривень.”;

частину третю доповнити абзацом такого змісту:

“забезпечення в день надходження до банку зарахування на рахунок пенсійного фонду – суб’єкта другого рівня коштів учасників накопичувальної системи пенсійного страхування.”;

у статті 47:

у частині другій:

пункт 2 викласти у такій редакції:

“2) акцій, які відповідно до норм законодавства пройшли лістинг на фондовій біржі, що відповідає вимогам, установленим Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку;”;

доповнити частину пунктом 2¹ такого змісту:

“2¹) облігацій та іпотечних облігацій українських емітентів, кредитний рейтинг яких відповідає інвестиційному рівню за Національною шкалою або які відповідно до законодавства пройшли лістинг на фондовій біржі, що відповідає вимогам, установленим Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку;”;

пункт 2 частини третьої викласти у такій редакції:

“2) цінні папери, які не пройшли лістинг на фондовій біржі (крім випадків, коли кредитний рейтинг облігацій відповідає інвестиційному рівню за Національною шкалою);”;

у статті 49:

у частині першій:

підпункт 4 викласти у такій редакції:

“4) тримати на банківських депозитних рахунках у грошових коштах та в ощадних сертифікатах банків більш як 50 відсотків загальної вартості

пенсійних активів пенсійного фонду, при цьому не більше як 10 відсотків загальної вартості пенсійних активів у зобов'язаннях одного банку та не більш як 50 відсотків загальної вартості пенсійних активів пенсійного фонду;”;

пункти 11 і 13 викласти у такій редакції:

“11) придбавати або додатково інвестувати в іпотечні облігації та іпотечні сертифікати більш як 40 відсотків загальної вартості пенсійних активів;”;

“13) придбавати або додатково інвестувати в банківські метали, у тому числі шляхом відкриття поточних та депозитних рахунків в установах банків у банківських металах, більш як 10 відсотків загальної вартості пенсійних активів;”;

пункти 17–19 виключити;

доповнити статтю частиною шостою такого змісту:

“6. Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг України можуть встановлюватися особливості застосування пунктів 4 (стосовно обмеження щодо обсягів загальної вартості активів пенсійного фонду, розміщених на банківських депозитних рахунках та в ощадних сертифікатах банків), 6 і 13 частини першої цієї статті до досягнення пенсійним фондом обсягу активів у розмірі 500 тис. гривень за обмінним курсом Національного банку України, але такі особливості можуть застосовуватися не більше вісімнадцяти місяців з дати реєстрації недержавного пенсійного фонду як фінансової установи.”;

у частині четвертій статті 50:

слова “частини обов’язкових” виключити;

доповнити частину реченням такого змісту: “При цьому вимога щодо сплати пенсійного внеску у розмірі не нижче мінімального, передбаченого частиною другою цієї статті, не застосовується.”;

статтю 51 викласти у такій редакції:

“Стаття 51. Облік пенсійних коштів учасників пенсійного фонду

1. Сума пенсійних коштів, що належить кожному учаснику фонду, визначається шляхом множення кількості одиниць пенсійних внесків, облікованих на індивідуальному пенсійному рахунку учасника фонду, на чисту вартість одиниці пенсійних внесків фонду та відображається на індивідуальному пенсійному рахунку учасника фонду. Сума пенсійних коштів всіх учасників пенсійного фонду дорівнює чистій вартості активів пенсійного фонду.

2. Чиста вартість активів пенсійного фонду, кількість одиниць пенсійних внесків учасників фонду та чиста вартість одиниць пенсійних внесків фонду визначаються кожного робочого дня.

3. Використання пенсійних активів пенсійного фонду для цілей, не передбачених цим Законом, забороняється.

4. У разі зменшення протягом останніх 12 місяців чистої вартості одиниці пенсійних внесків пенсійного фонду більше ніж на 10 відсотків:

Державна комісія з регулювання ринків фінансових послуг України зобов’язана повідомити про це Державну комісію з цінних паперів та фондового ринку та раду такого пенсійного фонду;

рада пенсійного фонду зобов'язана протягом десяти робочих днів з дня отримання повідомлення від Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг України прийняти рішення щодо внесення змін до інвестиційної декларації фонду, заміни особи, що здійснює управління активами такого пенсійного фонду, або щодо здійснення інших заходів та поінформувати протягом п'яти робочих днів Державну комісію з регулювання ринків фінансових послуг України про прийняте рішення.”;

частину першу статті 53 доповнити абзацом такого змісту:

“Перелік пенсійних фондів, які отримали ліцензію про надання фінансових послуг у системі накопичувального пенсійного забезпечення та які включені до реєстру пенсійних фондів – суб'єктів другого рівня системи пенсійного забезпечення, підлягає опублікуванню в порядку, визначеному Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг України.”;

статтю 55 доповнити частиною сьомою такого змісту:

“7. Адміністратор пенсійного фонду – суб'єкта другого рівня, з яким учасник накопичувальної системи пенсійного страхування уклав пенсійний контракт, подає не пізніше ніж через 10 робочих днів після укладення такого пенсійного контракту територіальному органу Пенсійного фонду інформацію, необхідну для ведення обліку стану накопичувального пенсійного рахунку учасника накопичувальної системи пенсійного страхування.”;

статтю 61 доповнити частиною сьомою такого змісту:

“7. Пенсійні фонди не мають права здійснювати пенсійні виплати за рахунок страхових внесків, крім випадків одноразової пенсійної виплати учаснику накопичувальної системи пенсійного страхування відповідно до статті 56 Закону України “Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування”.”;

у частині третій статті 62:

друге речення частини третьої після слів “Учасник фонду” доповнити словами “, крім учасника накопичувальної системи пенсійного страхування.”;

доповнити частину абзацами такого змісту:

“Учасник накопичувальної системи пенсійного страхування має право при досягненні пенсійного віку, передбаченого статтею 26 Закону України “Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування”, укласти договір страхування довічної пенсії на умовах та у порядку, що встановлені

Законами України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування” та “Про страхування”.

У разі відстрочення часу призначення пенсії за віком відповідно до Закону України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування” учасник накопичувальної системи пенсійного страхування має право укласти договір страхування довічної пенсії з більш пізнього строку, визначеного ним відповідно до статті 29 зазначеного Закону, але не пізніше ніж через 10 років після досягнення пенсійного віку, встановленого статтею 26 Закону України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування”. При цьому учасник накопичувальної системи пенсійного страхування зобов’язаний подати адміністраторові довідку про відстрочення часу призначення пенсії за віком за встановленою Пенсійним фондом України формою.”;

частину третю статті 66 доповнити абзацами такого змісту:

“Якщо успадковані пенсійні кошти сформовано за рахунок коштів накопичувальної системи пенсійного страхування, і спадкоємець не досяг пенсійного віку, передбаченого статтею 26 Закону України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування”, такі кошти за бажанням спадкоємця можуть бути спрямовані до Накопичувального пенсійного фонду та обліковуватися на його накопичувальному пенсійному рахунку або до іншого недержавного пенсійного фонду – суб’єкта другого рівня системи пенсійного забезпечення, учасником якого є зазначений спадкоємець. При цьому розмір витрат на переведення пенсійних коштів визначається відповідно до Закону України “Про недержавне пенсійне забезпечення”.

У разі відсутності в померлого учасника накопичувальної системи пенсійного страхування спадкоємців за законом та за заповітом належні йому кошти, що обліковані на його накопичувальному пенсійному рахунку в Накопичувальному фонді або на індивідуальному пенсійному рахунку відповідному недержавному пенсійному фонді – суб’єкті другого рівня системи пенсійного забезпечення спрямовуються до резерву коштів Пенсійного фонду, передбаченого статтею 74 Закону України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування”. У такому разі робиться відповідна позначка в його персональній обліковій картці в системі персоналізованого обліку.”;

у статті 67:

у частині другій слова “у сфері недержавного пенсійного забезпечення” замінити словами “у системі накопичувального пенсійного забезпечення”, а після слів “недержавних пенсійних фондів,” доповнити словами “адміністраторів пенсійних фондів,”;

у частинах четвертій та п’ятій слова “у сфері недержавного пенсійного забезпечення” замінити словами “у системі накопичувального пенсійного

забезпечення”;

у частині шостій слова “у сфері недержавного пенсійного забезпечення” і “в сфері недержавного пенсійного забезпечення” замінити словами “у системі накопичувального пенсійного забезпечення”

22) абзац дев'ятий розділу V Загальнодержавної програми адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу, затвердженої Законом України “Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу” (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 29, ст. 367) викласти у такій редакції:

“фінансові послуги (у тому числі послуги у системі накопичувального пенсійного забезпечення);”

23) у Законі України “Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування”:

у частині першій статті 1:

у пункті 4 слово “п’ятнадцяти” замінити словом “сімнадцяти”;

доповнити частину пунктом 11 такого змісту:

“11) учасники накопичувальної системи пенсійного страхування – фізичні особи, які сплачують страхові внески до накопичувальної системи загальнообов’язкового державного пенсійного страхування.”;

абзац перший частини першої статті 5 після слів “державного соціального страхування” доповнити словами “, а щодо застрахованих осіб, які є учасниками накопичувальної системи загальнообов’язкового державного пенсійного страхування (далі – учасниками накопичувальної пенсійної системи) – з Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг України та центральним органом виконавчої влади у сфері праці та соціальної політики”;

у статті 11:

абзац перший частини першої після слів “соціального страхування” доповнити словами “, на рахунки Накопичувального пенсійного фонду (далі – Накопичувальний фонд), а у випадках, передбачених законом, – недержавних пенсійних фондів”;

підпункт 1 частини другої після слів “на рахунки фондів загальнообов’язкового державного соціального страхування” доповнити словами “, Накопичувального фонду, а у випадках, передбачених законом, – недержавних пенсійних фондів”;

у статті 13:

абзац перший пункту 2 частини першої після слів “єдиного внеску,” доповнити словами “, достовірності відомостей, поданих до Державного реєстру загальнообов’язкового державного соціального страхування,”;

абзац другий виключити;

доповнити статтю після частини першої новою частиною другою такого змісту:

“2. Планові та позапланові перевірки проводяться органами Пенсійного фонду за місцезнаходженням платника єдиного внеску, а у разі відсутності у платника єдиного внеску приміщення така перевірка може бути проведена в приміщенні органу Пенсійного фонду.

Періодичність проведення планових перевірок визначається з урахуванням ступеня ризику від провадження господарської діяльності суб’єктами господарювання, визначеного згідно з критеріями, що затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Позапланові перевірки проводяться органами Пенсійного фонду без

попереднього повідомлення платника єдиного внеску за наявності однієї з таких обставин:

подання платником єдиного внеску письмової заяви про проведення перевірки за його бажанням відповідному органів Пенсійного фонду України;

виявлення та підтвердження недостовірності інформації, зазначеної у поданих платником єдиного внеску документах обов'язкової звітності;

звернення фізичних та юридичних осіб про порушення платником єдиного внеску вимог законодавства з питань, що належать до повноважень органів Пенсійного фонду України;

неподання в установлений строк платником єдиного внеску звітності без поважних причин, а також письмових пояснень про причини, які перешкоджали поданню такої звітності.

Порядок оформлення результатів перевірки платників єдиного внеску встановлюється Пенсійним фондом.

Результати перевірок оскаржуються в порядку, передбаченому цим Законом для узгодження вимог, або до суду.”;

підпункт “а” підпункту 2 пункту 11 розділу VIII “Прикінцеві та перехідні положення” викласти у такій редакції:

“а) у статті 165¹:

назву та абзац перший частини першої викласти у такій редакції:

“Стаття 165¹. Порушення законодавства про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування і загальнообов'язкове державне пенсійне страхування

Порушення порядку нарахування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування, неподання, несвоєчасне подання, подання не за встановленою формою звітності щодо єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування або подання недостовірних відомостей, що використовуються в Державному реєстрі загальнообов'язкового державного соціального страхування, іншої звітності та відомостей, передбачених Законами України “Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування” і “Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування”, порушення встановленого порядку використання та здійснення операцій з коштами Пенсійного фонду України.”;

частини третю і четверту після слів “несвоєчасна сплата” доповнити словами “єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування,”;

доповнити статтю частинами такого змісту:

“Порушення встановленого порядку використання та здійснення операцій з коштами накопичувальної системи загальнообов’язкового державного пенсійного страхування, –

тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб від трьохсот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дії, передбачені частиною шостою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за такі ж порушення, –

тягнуть за собою накладення штрафу на посадових осіб від тисячі до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.”;

24) у Законі України “Про збір на обов’язкове державне пенсійне страхування” (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 37, ст. 237; 1998 р., № 42, ст. 257, № 11—12, ст. 49, № 49, ст. 303; 1999 р., № 25, ст. 211, № 52, ст. 465; 2000 р., № 13, ст. 104; 2003 р., № 7, ст. 65; 2004 р., № 2, ст. 6, № 10, ст. 104; 2005 р., № 6, ст. 137, № 25, ст. 339, № 34, ст. 441; 2008 р., № 27–28, ст. 253) такі зміни:

у статті 1:

пункт 5 виключити;

у частині другій слова “операцій з купівлі-продажу безготівкової іноземної валюти за гривню,” виключити;

пункт 4 статті 2 виключити;

у частині третій статті 3 цифри “5—7” замінити цифрами “6, 7”;

пункт 6 статті 4 виключити.

**Голова
Верховної Ради України**